КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
з питань економічного розвитку

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

ПРОТОКОЛ ЗАСІДАННЯ № 277

(у режимі відеоконференції)

04 листопада 2026 року
10:30

м. Київ, вул. Банкова, 5-7,
кім.214

ГОЛОВУЄ: Заступник Голови Комітету Кисилевський Д.Д. онлайн

ПРИСУТНІ: Народні депутати України - члени Комітету онлайн: Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.

Працівники секретаріату Комітету в залі: Гаврилів Р.М., Кравченко М.М., Бойко К.А., Дехтярук М.Б., Дюбенко А.В., Лебединська О.Ю., Стрілько В.Ю.

Працівники секретаріату Комітету онлайн: Прокопенко Р.Б., Докієнко Л.О., Куріненко Ю.Б.

ВІДСУТНІ: Народні депутати України - члени Комітету: Колтунович О.С., Марчук І.П., Магомедов М.С., Шевченко Є.В., Янченко Г.І.

ЗАПРОШЕНІ *(онлайн):*

АРТЕМЕНКО Анна Ігорівна	-	заступник Міністра економіки та довкілля України;
КИРИЛЕНКО Павло Олександрович	-	Голова Антимонопольного комітету України;
КОЛОБРОДОВА Олена Володимирівна	-	представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з соціальних та економічних прав;
ЛАВРО Євген Володимирович	-	заступник Міністра культури України;
ЦИБОРТ Олександр Сергійович	-	заступник Міністра економіки та довкілля України.

Головуючий нагадав, що 20 січня 2026 року введено в дію Закон України "Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення деяких гарантій діяльності медіа і журналістів та забезпечення права громадян на доступ до інформації" від 14.01.2025 № 4212- IX, яким, серед іншого, передбачено обов'язкову пряму трансляцію відкритих засідань Комітету у глобальній інформаційній мережі Інтернет (на час воєнного стану - оприлюднення відеозаписів у мережі Інтернет).

З огляду на зазначене, необхідна обов'язкова ідентифікація усіх учасників засідання (при приєднанні за посиланням Zoom обов'язково вказати повне ім'я та прізвище) та під час проведення засідання Комітету повинна бути постійно увімкнена вебкамера.

Головуючий закликав народних депутатів України - членів Комітету дотримуватися вимог вищезазначеного Закону України.

1.

СЛУХАЛИ: Інформацію головуючого щодо виконання головуючим на засіданні Комітету обов'язків секретаря Комітету до призначення Верховною Радою України секретаря Комітету з питань економічного розвитку.

УХВАЛИЛИ: До призначення Верховною Радою України секретаря Комітету з питань економічного розвитку обов'язки секретаря Комітету виконує головуючий на засіданні Комітету.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

2.

СЛУХАЛИ: Інформацію головуючого щодо порядку денного засідання Комітету.

В обговоренні порядку денного взяли участь народні депутати України – члени Комітету: Кисилевський Д.Д., Буймістер Л.А., Маріковський О.В.

За результатами обговорення члени Комітету

УХВАЛИЛИ: Затвердити порядок денний засідання Комітету.

«за» – 7

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

(Буймістер Л.А. не брала участі у голосуванні)

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

І. Законопроєкти, з опрацювання яких Комітет визначено головним:

1. Проєкт Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення господарської діяльності (реєстр. № 16055 від 10.09.2026).

2. Проєкт Закону України про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва та особливостей застосування процедур банкрутства для державних підприємств та/або господарських товариств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію (реєстр. № 15024) (друге читання).

3. Проєкт ЗаконуУкраїни про внесення змін до Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо відновлення дії його окремих норм, особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання (реєстр. № 15437) (друге читання).

ІІ. Різне.

Питання 1.

СЛУХАЛИ: Інформацію головуючого щодо проєкту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення господарської діяльності (**реєстр. № 16055 від 10.09.2026**), поданого народним депутатом України Лічман Г.В. та іншими народними депутатами України.

Представили проєкт Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення господарської діяльності (реєстр. № 16055) народний депутат України – член Комітету Лічман Г.В., заступник Міністра економіки та довкілля України Циборт О.В., заступник Міністра культури України Лавро Є.В.

В обговоренні зазначеного законопроєкту взяли участь народні депутати України - члени Комітету: Кисилевський Д.Д., Лічман Г.В., Тарута С.О., заступник Міністра економіки та довкілля України Циборт О.В., заступник Міністра культури України Лавро Є.В., представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з соціальних та економічних прав Колобродова О.В.

За результатами обговорення члени Комітету

УХВАЛИЛИ: 1. Внести на розгляд Верховної Ради України проєкт Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення господарської діяльності (**реєстр. № 16055 від 10.09.2026**), рекомендувати включити його до порядку денного сесії Верховної Ради України та за результатами розгляду у першому читанні прийняти за основу.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

2. Беручи до уваги висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України щодо усунення деяких неузгодженостей та урахування висловлених зауважень і пропозицій до законопроекту (реєстр. № 16055), звернутися до Голови Верховної Ради України з пропозицією оголосити відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України під час розгляду законопроекту на пленарному засіданні про необхідність внесення пропозицій і поправок щодо виправлень, уточнень, усунення помилок та/або суперечностей у тексті законопроекту, інших структурних частин зазначеного законопроекту та/або інших законодавчих актів, що не були предметом розгляду в першому читанні та відповідають предмету правового регулювання законопроекту.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

Питання 2.

СЛУХАЛИ: Інформацію головуючого щодо проєкту Закону України про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва та особливостей застосування процедур банкрутства для державних підприємств та/або господарських товариств щодо яких прийнято рішення про приватизацію (реєстр. № **15024**) (друге читання).

Представив законопроєкт про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва та особливостей застосування процедур банкрутства для державних підприємств та/або господарських товариств щодо яких прийнято рішення про приватизацію (реєстр. № **15024**), підготовлений до другого читання, народний депутат України – заступник Голови Комітету Мовчан О.В.

В обговоренні зазначеного законопроекту взяли участь народні депутати України - члени Комітету: Мовчан О.В., Тарута С.О.

За результатами обговорення члени Комітету

УХВАЛИЛИ: 1. Підтримати пропозиції народного депутата України – члена Комітету з питань економічного розвитку Мовчана О.В., надані листом № 04- 16/03- 2026/261499 від 03 листопада 2026 року, внести їх до порівняльної таблиці і врахувати, виклавши в редакції Комітету.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

2. На виконання рішення Комітету доручити народному депутату України – члену Комітету з питань економічного розвитку Мовчану О.В. подати зазначені поправки та пропозиції, як суб'єкту права законодавчої ініціативи. *(Пропозиції додаються)*

Висновки щодо врахування або відхилення інших поправок і пропозицій, внесених суб'єктами права законодавчої ініціативи, привести у відповідність до остаточної редакції.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

3. Рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду у другому читанні прийняти проєкт Закону України про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва та особливостей застосування процедур банкрутства для державних підприємств та/або господарських товариств щодо яких прийнято рішення про приватизацію (реєстр. № **15024**) в другому читанні та в цілому з техніко-юридичними правками.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

Питання 3.

СЛУХАЛИ: Інформацію головуючого щодо проєкту Закону України про внесення змін до Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо відновлення дії його окремих норм, особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання (реєстр. **№15437**) (друге читання).

Представив законопроєкт про внесення змін до Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо відновлення дії його окремих норм, особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання (реєстр. № 15437), підготовлений до другого читання, народний депутат України – член Комітету Кицак Б.В.

В обговоренні зазначеного законопроєкту взяли участь народні депутати України - члени Комітету: Мовчан О.В., Тарута С.О., Кисилевський Д.Д., Буймістр Л.А., заступник Міністра економіки та довкілля України Артеменко А.І., Голова Антимонопольного комітету України Кириленко П.О.

За результатами обговорення члени Комітету

УХВАЛИЛИ: 1. Підтримати пропозиції народного депутата України – члена Комітету з питань економічного розвитку Кицака Б.В., надані листом № 04-16/03-2026/260864 від 03 листопада 2026 року, з урахуванням уточнень, озвучених під стенограму, а саме:

*«**замінивши текст правки 133 в рядку 60** таблиці, що роздана, норми на текст:*

Доповнити розділ I законопроєкту новим пунктом 4 в такій редакції:

«4) доповнити статтею 5^1 :

«Стаття 5^1. Тимчасові особливості надання державної допомоги суб'єктам господарювання під час дії воєнного стану і в особливий період.

1. Державна допомога є допустимою, якщо вона надається з метою запобігання, пом'якшення або подолання негативних економічних наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України, включаючи її прямі та непрямі наслідки, зокрема для усунення серйозних порушень в економіці, забезпечення безперервності та відновлення господарської діяльності, підтримки ліквідності суб'єктів господарювання, збереження робочих місць, відновлення виробничих потужностей та інфраструктури, підвищення енергетичної стійкості та адаптації економіки до умов воєнного стану.

2. Тимчасові особливості надання державної допомоги, передбаченої частиною першою цієї статті, а також в інші особливі періоди, в тому числі забезпечення післявоєнного відновлення економіки України, ліквідація наслідків стихійних лих, епідемій та інших надзвичайних обставин, у тому числі щодо критеріїв її допустимості, граничної інтенсивності, граничних розмірів допомоги, правил сумування державної допомоги, що надається за різними програмами та з різних джерел, а також спрощеного порядку та скорочених строків розгляду повідомлень, визначаються Кабінетом Міністрів України за погодженням з комітетом Верховної Ради України, до предмета відання якого належать питання конкуренції. Період застосування зазначених тимчасових особливостей визначається Кабінетом Міністрів України.».

Відповідно змінити нумерацію пунктів розділу I законопроекту.

доповнити текст правки 160 в рядку 76 *таблиці, що роздана, трьома абзацами:*

пункт 8 викласти в такій редакції:

8) надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку, пропозицій щодо прийняття Кабінетом Міністрів України нормативно-правових актів з питань державної допомоги.

Нормативно-правові акти, зазначені у цьому пункті, приймаються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку;".

у тексті правки 342 в рядку 176 таблиці, *що роздана, текст пункту 5^5, що додається викласти в такій редакції*

5^5. До 31 грудня 2029 року чинна державна допомога в частині компенсації витрат на надання учасниками ринку електричної енергії послуг із виконання функцій постачальника універсальних послуг; послуг із забезпечення доступності електричної енергії для побутових споживачів; послуг із забезпечення збільшення частки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії; купівлі електричної енергії, виробленої на об'єктах електроенергетики з альтернативних джерел енергії (а з використанням гідроенергії - вироблену лише мікро-, міні- та малими гідроелектростанціями), за встановленим їм "зеленим" тарифом з урахуванням надбавки до нього; послуг із забезпечення підтримки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел за механізмом ринкової премії, за умови що зобов'язання з виконання спеціальних обов'язків для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії були покладені на таких учасників ринку електричної енергії до дати набрання чинності цим Законом, визнається допустимою для конкуренції без прийняття окремого рішення Уповноваженим органом.

Надавачі державної допомоги зобов'язані подавати інформацію про таку державну допомогу для забезпечення її обліку та відображення у звітності в порядку, встановленому Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

До державної допомоги, визначеної цим пунктом, з 1 січня 2030 року застосовуються передбачені цим Законом процедури оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції, перегляду чинної державної допомоги, а також заходи реагування, пов'язані зі зміною умов її надання, припиненням або поверненням з підстав недопустимості для конкуренції».

у тексті правки 358 в рядку 190 таблиці, *що роздана, в пункті 1 розділу ІІ законопроекту слова «набирає чинності через два місяці» замінити словами «набирає чинності через шість місяців»*

в цій же правці у пункті 2 розділу ІІ законопроекту

підпункт 2 та 3 виключити, а пункти 4 і 5 змінивши відповідну нумерацію викласти в такій редакції:

2) Уповноважений орган припиняє без прийняття рішення по суті розгляд повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, справ про державну допомогу, що розглядалися Уповноваженим органом станом на 24 лютого 2022 року і рішення за результатами розгляду яких не були прийняті, щодо програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги;

3) Державна допомога, яка була надана до набрання чинності цим Законом, є чинною державною допомогою;

Змінити відповідно нумерацію пунктів 6 та 7 правки на 4 та 5»

внести їх до порівняльної таблиці і врахувати, виклавши в редакції Комітету.

«за» – 7

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

(Мовчан О.В. не брав участі у голосуванні)

2. На виконання рішення Комітету доручити народному депутату України – члену Комітету з питань економічного розвитку Кицаку Б.В. подати зазначені поправки та пропозиції, як суб'єкту права законодавчої ініціативи. *(Пропозиції додаються)*

Висновки щодо врахування або відхилення інших поправок і пропозицій, внесених суб'єктами права законодавчої ініціативи, привести у відповідність до остаточної редакції.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

3. Рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду у другому читанні прийняти проєкт Закону України про внесення змін до Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо відновлення дії його окремих норм, особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання (реєстр. **№15437**) в другому читанні та в цілому з техніко-юридичними правками.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

РІЗНЕ.

1.

СЛУХАЛИ: Пропозицію голови підкомітету з питань адаптації законодавства України до положень права Європейського Союзу, виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції Кицака Б.В. створити Робочу групу щодо здійснення контрольної функції за корпоратизацією та запровадженням корпоративного управління в ДП "Ліси України".

В обговоренні зазначеного питання взяли участь народні депутати України - члени Комітету: Кицак Б.В., Мовчан О.В., Кисилевський Д.Д.

За результатами обговорення члени Комітету

УХВАЛИЛИ: Утворити Робочу групу щодо контрольної функції за корпоратизацією та запровадженням корпоративного управління в ДП "Ліси України". Визначити головою Робочої групи голову підкомітету з питань адаптації законодавства України до положень права Європейського Союзу, виконання

міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції Кицака Б.В.

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

2.

СЛУХАЛИ: Пропозиції народних депутатів України - членів Комітету Кицака Б.В. та Кисилевського Д.Д. щодо звернень до Кабінету Міністрів України стосовно надання інформації про перетворення ДП «Ліси України», а також щодо посилення кадрового забезпечення Міністерства економіки та довкілля України на виконання функцій, визначених Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

В обговоренні зазначеного питання взяли участь народні депутати України - члени Комітету: Мовчан О.В., Кицак Б.В., Тарута С.О., Кисилевський Д.Д.

За результатами обговорення члени Комітету

УХВАЛИЛИ: Звернутися до Кабінету Міністрів України щодо надання інформації про перетворення ДП «Ліси України», а також щодо посилення кадрового забезпечення Міністерства економіки та довкілля України на виконання функцій, визначених Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

«за» – 8

(Кисилевський Д.Д., Тарута С.О., Мовчан О.В., Буймістер Л.А., Карабута С.О., Кицак Б.В., Лічман Г.В., Маріковський О.В.)

«проти» – 0
«утримався» – 0

Рішення прийнято.

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ КОМІТЕТУ Сергій ТАРУТА

ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ КОМІТЕТУ Дмитро КИСИЛЕВСЬКИЙ

Додаток 1

Комітет Верховної Ради України з питань економічного розвитку

ПРОПОЗИЦІЇ

до проекту Закону України про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва та особливостей застосування процедур банкрутства для державних підприємств та/або господарських товариств щодо яких прийнято рішення про приватизацію (реєстр. № 15024)

За результатами підготовки проекту Закону України про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва та особливостей застосування процедур банкрутства для державних підприємств та/або господарських товариств щодо яких прийнято рішення про приватизацію до другого читання, прошу Комітет з питань економічного розвитку включити, в порядку, передбаченому пунктом 4 частини першої статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», наступні пропозиції та поправки до зазначеного законопроекту:

1. Абзац другий підпункту 1 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:
абзац сімнадцятий частини першої викласти в такій редакції
"неплатоспроможність - нездатність боржника (іншого, ніж страховик або кредитна спілка) виконати грошові зобов'язання, строк виконання яких настав, зокрема, якщо задоволення вимог одного або кількох кредиторів призведе до неможливості виконання грошових зобов'язань боржника в повному обсязі перед іншими кредиторами або якщо розмір грошових зобов'язань боржника, строк виконання яких настав, перевищує вартість його активів (неоплатність), або встановлена Національним банком України неплатоспроможність страховика відповідно до Закону України "Про страхування" чи неплатоспроможність кредитної спілки відповідно до Закону України "Про кредитні спілки".

2. Абзац другий підпункту 1 пункту 1 розділу II законопроекту доповнити новим абзацом такого змісту:
"в абзаці тридцять третьому частини першої після слів "представник органу місцевого самоврядування," додати слова "інвестор, визначений планом санації,".

3. Абзац дев'ятий підпункту 1 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:
"2) Абзац другий частини другої статті 2 викласти в такій редакції:
"Провадження у справі про банкрутство емітента облігацій з покриттям та спеціалізованої платформи фінансування здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям». З моменту переходу прав вимоги, що складають пул сек'юритизованих активів або активи покриття, до спеціалізованої платформи фінансування або з моменту внесення

активів покриття до реєстру активів покриття відповідно до Закону України “Про сек’юритизацію та облігації з покриттям” на такі активи та кошти за ними не поширюються положення цього Кодексу, крім випадків, прямо передбачених цим Кодексом".

4. Пункт 1 розділу І доповнити новим підпунктом такого змісту:

" 4) У статті 9^1:

у частині першій слова "приховування банкрутства" замінити словами "приховування неплатоспроможності;

доповнити частину першу абзацом такого змісту:

"Цивільно-правова відповідальність у справі про банкрутство настає за наявності вини на підставах, визначених статтями 67^1 і 67^2 цього Кодексу.";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Приховуванням неплатоспроможності визнається умисне невиконання керівником (органом управління) боржника передбаченого цим Кодексом обов’язку у визначений строк звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство у разі неплатоспроможності боржника і відкриття господарським судом провадження у справі про банкрутство за заявою кредитора".

5. Пункт 1 розділу І доповнити новим підпунктом такого змісту:

5) Частину восьму статті 12 викласти в такій редакції:

"8. Під час виконання повноважень арбітражний керуючий має право на безпосередній доступ до інформації про боржників, їхнє майно, майнові права, доходи та кошти, у тому числі конфіденційної, що міститься в державних базах даних і реєстрах, у тому числі електронних. Такий доступ включає можливість пошуку, перегляду та отримання інформації, формування електронних витягів та інших інформаційних документів у межах повноважень арбітражного керуючого. Доступ здійснюється з електронною ідентифікацією арбітражного керуючого та фіксацією звернень до відповідних інформаційних систем. Порядок доступу до такої інформації з баз даних та реєстрів встановлюється центральними органами виконавчої влади, які забезпечують їх ведення".

6. Пункт 1 розділу І законопроєкту доповнити новим підпунктом такого змісту:

"Статтю 33^{11} доповнити двома новими частинами такого змісту:

4. Дія заходів захисту боржника (основних та додаткових) спеціалізованої платформи фінансування не поширюється на:

1) управління та розпорядження, у тому числі відчуження, пулом сек’юритизованих активів, активами покриття та майном, набутим у результаті звернення стягнення на предмет забезпечення за такими активами, що здійснюються відповідно до Закону України "Про сек’юритизацію та облігації з покриттям";

2) платежі власникам сек’юритизаційних цінних паперів, власникам облігацій з покриттям та іншим кредиторам у рамках транзакції із сек’юритизації або за програмою облігацій з покриттям, що здійснюються за рахунок пулу сек’юритизованих активів або активів покриття;

3) звернення стягнення на пул сек’юритизованих активів або активи покриття у випадках і порядку, передбачених зазначеним Законом.

На вимоги кредиторів, зазначених у пункті 2 цієї частини у частині, не задоволеній за рахунок пулу сек’юритизованих активів або активів покриття заходи захисту боржника поширюються на загальних підставах.

5. Дія заходів захисту боржника (основних та додаткових) – оригінатора, управителя фінансовими активами або іншої особи, яка здійснює обслуговування пулу сек’юритизованих активів, не поширюється на грошові кошти, отримані боржником як виконання зобов’язань за фінансовими активами, включеними до пулу сек’юритизованих активів, якщо відповідно до

Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям" та документації транзакції із традиційної сек'юритизації такі кошти підлягають перерахуванню спеціалізованій платформі фінансування та можуть бути однозначно встановлені.

7. Підпункт 5 пункту 1 розділу I доповнити новими абзацами такого змісту:
"назву статті 33^{18} викласти в такій редакції:
"Стаття 33^{18}. Класи сторін превентивної реструктуризації".

8. Підпункт 6 пункту 1 розділу I законопроєкту доповнити новими абзацами такого змісту:
"У статті 33^{23}:
підпункт б пункту другого статі другої викласти в такій редакції:
"б) хоча б одним із класів залучених кредиторів з правом голосу, крім класу засновників (учасників, акціонерів) боржника та класу незабезпечених кредиторів, заінтересованих стосовно боржника або іншого класу, який у разі відкриття провадження у справі про банкрутство боржника та визнання боржника банкрутом або у разі відхилення судом плану превентивної реструктуризації та закриття процедури превентивної реструктуризації не отримає жодного погашення своїх грошових вимог";
частину третю викласти в такій редакції:
"3. Для цілей цієї Книги ранги (старші та молодші класи) визначаються відповідно до частини першої статті 33^{18} цього Кодексу. Класи кредиторів, утворені в межах класу відповідно до частини другої статті 33^{18} цього Кодексу, є класами того самого рангу, що й клас, у межах якого їх утворено. Клас засновників (учасників, акціонерів) боржника, власника майна (органу, уповноваженого управляти майном) боржника є молодшим за всі класи залучених кредиторів".

9. Підпункт 8 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:
"книгу Третю після статті 33^{29} доповнити новою статтею 33^{30} такого змісту:
"Стаття 33^{30}. Особливості превентивної реструктуризації окремих суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва
1. Положення цієї статті Кодексу застосовуються до боржників, які сукупно відповідають таким критеріям:
1) є суб'єктами мікропідприємництва або малого підприємництва;
2) загальний розмір грошових вимог кредиторів до боржника за зобов'язаннями, строк виконання яких настав або настане під час процедури превентивної реструктуризації не перевищує показники, визначені у пункті 3 частини другої статті 138 цього Кодексу.
2. Боржник, який відповідає критеріям, визначеним частиною першою цієї статті Кодексу має право подати до господарського суду заяву про відкриття превентивної реструктуризації в порядку цієї статті Кодексу, яка розглядається господарським судом з урахуванням таких особливостей:
1) боржником може бути утворено лише два класи кредиторів: клас забезпечених кредиторів та клас незабезпечених кредиторів;
2) критерій найкращих інтересів кредиторів застосовується виключно в частині порівняння ефективності плану превентивної реструктуризації в порівнянні з задоволенням вимог кредиторів у ліквідаційній процедурі (процедурі погашення боргів боржника) в межах справи про банкрутство (неплатоспроможність);
3) строк виконання плану превентивної реструктуризації не може перевищувати трьох років;
4) залучені кредитори класу незабезпечених кредиторів, які були належним чином повідомлені про проведення зборів кредиторів для схвалення плану превентивної реструктуризації та були відсутні на них вважаються такими, що підтримали план превентивної реструктуризації. Такі кредитори, з урахуванням вимог частини другої статті

33^{22} цього Кодексу, не пізніше ніж за сім календарних днів до дати заключного засідання господарського суду, на якому розглядається план превентивної реструктуризації мають право подати свої заперечення щодо плану, які підлягають розгляду у судовому засіданні;

5) положення статті 33^{23} цього Кодексу не застосовуються.

3. До заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації, що подається відповідно до цієї статті, додаються докази відповідності боржника вимогам, визначеним частиною першою цієї статті.

4. Якщо затверджений господарським судом план превентивної реструктуризації боржника – фізичної особи - підприємця після завершення строку його виконання не був виконаний та залучені кредитори не подали до господарського суду заяву про закриття процедури превентивної реструктуризації, то суд за заявою боржника або адміністратора превентивної реструктуризації звільняє боржника від непогашених згідно з планом превентивної реструктуризації боргів (крім боргів за вимогами забезпечених кредиторів та боргів, визначених частиною другою статті 134 цього Кодексу) та закриває процедуру превентивної реструктуризації.

Заява, вказана в абзаці першому цієї частини розглядається в судовому засіданні за участю сторін превентивної реструктуризації.

Суд відмовляє у звільненні боржника від боргів у разі, якщо невиконання плану превентивної реструктуризації є наслідком:

1) істотного порушення боржником умов плану превентивної реструктуризації;

2) зловживання правом боржником;

3) надання кредиторам або суду недостовірної інформації щодо виконання плану превентивної реструктуризації;

4) іншої недобросовісної поведінки боржника, спрямованої на умисне невиконання умов плану превентивної реструктуризації."

10. Пункт 1 Розділу І законопроекту доповнити новим підпунктом такого змісту:

"Частину шосту статті 34 викласти в такій редакції:

"6. Боржник зобов’язаний звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство не пізніше трьох місяців з дня, коли керівник боржника або інші члени його органів управління дізналися або повинні були дізнатися про виникнення неплатоспроможності боржника, а також в інших випадках, передбачених цим Кодексом.

У разі ліквідації юридичної особи за рішенням її учасників (акціонерів) або суб’єкта управління державної або комунальної власності або органу юридичної особи, уповноваженого на це установчими документами - голова та члени ліквідаційної комісії (ліквідатор), зобов’язані в межах повноважень, визначених законом та установчими документами, забезпечити своєчасне виконання обов’язку, передбаченого абзацом першим цієї частини.

У разі здійснення процедури превентивної реструктуризації боржника строк, встановлений абзацом першим цієї частини, обчислюється після її завершення.

Відповідальність за порушення обов’язку, передбаченого цією частиною, встановлюється статтею 67^{1} цього Кодексу."

11. Пункт 1 Розділу І законопроекту доповнити новими підпунктами такого змісту:

"16) Статтю 39 доповнити новою частиною вісімнадцятою такого змісту:

"18. У разі встановлення під час перегляду ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство необґрунтованості вимог кредитора, за заявою якого відкрито провадження у справі, або наявності спору про право щодо таких вимог суд скасовує цю ухвалу лише в частині визнання вимог такого кредитора, якщо на день перегляду господарським судом постановлено ухвалу за результатами попереднього засідання, якою визнано вимоги інших кредиторів.";

17) в абзацах шостому і сьомому частини третьої статті 44 слова "приховування стійкої фінансової неспроможності" замінити словами "приховування неплатоспроможності".

12. Підпункт 8 пункту 1 Розділу I проекту закону доповнити новими абзацами такого змісту:

"У частині шостій статті 50 після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом тринадцятим такого змісту:

"здійснювати контроль за виконанням інвестором зобов'язань, передбачених планом санації;";

у статті 51:

частину першу доповнити двома новими абзацами такого змісту:

"Якщо планом санації передбачено участь інвестора, план санації повинен містити відомості про інвестора, зобов'язання, які він бере на себе щодо відновлення платоспроможності боржника, строки їх виконання, а також відомості, що підтверджують спроможність інвестора виконати такі зобов'язання. До плану санації додається письмова згода інвестора на участь у санації на умовах, передбачених планом санації.

З моменту затвердження господарським судом плану санації боржника за участю інвестора інвестор набуває статусу учасника у справі про банкрутство.";

у частині другій після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом дванадцятим такого змісту:

"виконання зобов'язань інвестором та його відповідальність за невиконання взятих на себе зобов'язань;".

13. Підпункт 9 пункту 1 розділу I після абзацу п'ятого доповнити новими абзацами такого змісту:

"Статтю 52 доповнити частиною десятою такого змісту:

"10. Скасування або зміна судового рішення в частині визнання вимог кредитора після затвердження плану санації не є самостійною підставою для скасування ухвали про введення процедури санації та затвердження плану санації, якщо з урахуванням вимог такого кредитора в розмірі, визначеному за результатами перегляду його вимог, план санації вважався б схваленим відповідно до положень цієї статті. Вимоги такого кредитора задовольняються на умовах, визначених планом санації для відповідного класу кредиторів";

У статті 61:

абзац п'ятий частини першої викласти в такій редакції:

"аналізує фінансовий стан банкрута, складає висновок про наявність або відсутність ознак доведення до банкрутства, приховування неплатоспроможності, незаконних дій під час провадження у справі про банкрутство за результатом його проведення;";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Ліквідатор зобов’язаний вжити заходів щодо покладення субсидіарної відповідальності за зобов’язаннями боржника на осіб, визначених статтями 67^1 і 67^2 цього Кодексу, у порядку, встановленому статтею 67^3 цього Кодексу.

Стягнені кошти включаються до складу ліквідаційної маси боржника та використовуються для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, встановленої цим Кодексом."

Абзац перший частини шостої статті 62 виключити.".

14. Доповнити пункт 1 розділу I законопроєкту новим підпунктом такого змісту:

"Книгу четверту після розділу IV доповнити новим розділом IV^1 такого змісту:

"Розділ IV^1. СУБСИДІАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 67^1. Субсидіарна відповідальність за порушення обов’язку звернутися із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство

1. У разі недостатності майна боржника субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями покладається на:

керівника боржника, інших членів його органів управління, голову та членів ліквідаційної комісії (ліквідатора), які винними рішеннями, діями або бездіяльністю не забезпечили виконання або своєчасне виконання обов'язку, передбаченого абзацом другим частини шостої статті 34 цього Кодексу;

засновників (учасників, акціонерів) боржника та інших осіб, які мали право давати обов'язкові для боржника вказівки чи фактично визначали його дії, якщо вони своїми рішеннями, діями чи бездіяльністю перешкодили своєчасному зверненню боржника до господарського суду.

2. Розмір субсидіарної відповідальності визначається розміром збільшення недостатності майна боржника, спричиненого порушенням обов'язку своєчасного звернення до господарського суду, та не може перевищувати суми вимог кредиторів, що залишилася непогашеною внаслідок недостатності майна боржника.

3. Особи, які несуть відповідальність відповідно до цієї статті, відповідають солідарно.

Стаття

67^{2}. Субсидіарна відповідальність за дії (бездіяльність), що призвели до неплатоспроможності боржника

1. У разі якщо винні рішення, дії чи бездіяльність засновників (учасників, акціонерів), керівника, інших членів органів управління боржника або інших осіб, які мали право давати обов'язкові для боржника вказівки чи фактично визначали його дії, призвели до його майна для задоволення вимог кредиторів, на таких осіб покладається субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями.

2. Розмір субсидіарної відповідальності визначається сумою вимог кредиторів, що підлягали задоволенню відповідно до статті 64 цього Кодексу та залишилися непогашеними внаслідок недостатності майна боржника.

3. Особи, які несуть відповідальність відповідно до цієї статті, відповідають солідарно.

Стаття

67^{3}. Порядок покладення субсидіарної відповідальності

1. Субсидіарна відповідальність, передбачена статтями 67^{1} і 67^{2} цього Кодексу, полягає у відшкодуванні збитків, завданих боржнику. Для її застосування суд встановлює протиправність поведінки відповідної особи, наявність збитків та причинний зв'язок між такою поведінкою і збитками. Особа звільняється від відповідальності, якщо доведе відсутність своєї вини.

2. Недостатність майна боржника для цілей статей 67^{1} і 67^{2} цього Кодексу встановлюється за результатами продажу майна, включеного до ліквідаційної маси, та задоволення, за рахунок отриманих коштів, вимог кредиторів відповідно до статті 64 цього Кодексу.

3. Ліквідатор, за наявності підстав, зобов'язаний у строк не пізніше трьох місяців з дня завершення розрахунків з кредиторами звернутися з позовною заявою про покладення субсидіарної відповідальності та стягнення коштів на користь банкрута. Кредитор має право звернутися з такою позовною заявою до затвердження звіту ліквідатора. Позовна заява розглядається господарським судом у межах справи про банкрутство в порядку, визначеному статтею 7 цього Кодексу.

4. Порушення обов'язку, передбаченого частиною шостою статті 34 цього Кодексу, встановлюється під час розгляду позовної заяви про покладення субсидіарної відповідальності і не потребує попереднього ухвалення окремого судового рішення.

5. Застосування кількох підстав субсидіарної відповідальності не може призводити до повторного відшкодування одних і тих самих збитків.

6. Звіт ліквідатора не може бути затверджений господарським судом до набрання законної сили судовим рішенням за позовною заявою про покладення субсидіарної відповідальності.".

15. Підпункт 10 пункту 1 розділу I викласти в такій редакції:

"1) пунктами 2, 3, 5, 8-1, 9, 10 і 12 частини першої цієї статті - на всіх стадіях провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) (до та після визнання боржника банкрутом);

2) пунктами 1, 4, 6, 8, 11 і 13 частини першої цієї статті – лише до визнання боржника банкрутом;

3) пунктом 7 частини першої цієї статті – лише після визнання боржника банкрутом.".

16. Абзац шостий підпункту 1 пункту 10 розділу I викласти у такій редакції:

"Доповнити новими статтями 93^4-93^6 такого змісту:

"Стаття 93^4. Загальні особливості банкрутства емітента облігацій з покриттям та спеціалізованої платформи фінансування

1. Провадження у справі про банкрутство емітента облігацій з покриттям та спеціалізованої платформи фінансування, а у випадку, передбаченому абзацом першим частини четвертої цієї статті - оригінатора, здійснюється відповідно до цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею, статтями 93^5, 93^6 цього Кодексу та Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

Терміни "активи покриття", "договір про передачу", "облігації з покриттям", "оригінатор", "первинний кредитор", "пул покриття", "пул сек'юритизованих активів", "програма облігацій з покриттям", "реєстр активів покриття", "спеціалізована платформа фінансування", "спеціальний адміністратор", "транзакція", "фінансовий актив" вживаються в цій статті та статтях 93^5, 93^6 цього Кодексу у значеннях, наведених у Законі України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

2. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на здійснення передбачених умовами програми облігацій з покриттям платежів власникам облігацій з покриттям та іншим кредиторам за програмою облігацій з покриттям за рахунок активів покриття, якщо такі платежі здійснюються емітентом облігацій з покриттям або спеціальним адміністратором відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям". Дія мораторію також не поширюється на платежі власникам сек'юритизаційних цінних паперів та іншим кредиторам у рамках транзакції із традиційної сек'юритизації за рахунок пулу сек'юритизованих активів, що здійснюються відповідно до зазначеного Закону.

Звернення стягнення на активи покриття за вимогою окремого кредитора допускається лише у випадках і порядку, передбачених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

Перерахування спеціалізованій платформі фінансування коштів, зазначених в абзаці другому частини третьої цієї статті, не є задоволенням вимоги кредитора, і на нього не поширюється дія мораторію на задоволення вимог кредиторів.

Виняток, передбачений абзацом першим цієї частини щодо платежів за програмою облігацій з покриттям, застосовується виключно до задоволення вимог за рахунок активів покриття. Вимоги власників облігацій з покриттям та інших кредиторів за програмою облігацій з покриттям у частині, не задоволеній за рахунок активів покриття, задовольняються в порядку та черговості, встановлених цим Кодексом для вимог кредиторів, не забезпечених заставою, і на них поширюється дія мораторію на задоволення вимог кредиторів.

3. Активи покриття, внесені до реєстру активів покриття відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", не включаються до складу ліквідаційної маси емітента облігацій з покриттям. Відчуження таких активів, у тому числі примусове, здійснюється відповідно до зазначеного Закону з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

Кошти, що надійшли боржнику як виконання зобов'язань за фінансовими активами, відчуженими на користь спеціалізованої платформи фінансування, не включаються до складу

ліквідаційної маси боржника та підлягають перерахуванню такій платформі за умови, що їх походження та зв'язок із відповідними фінансовими активами можуть бути однозначно встановлені, а передача таких активів на користь спеціалізованої платформи фінансування є дійсною відповідно до закону.

4. У випадках, визначених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", договір про передачу пулу сек'юритизованих активів на користь спеціалізованої платформи фінансування, укладений (вчинений) у рамках транзакції із традиційної сек'юритизації, правочин, за яким оригінатор придбав відповідні фінансові активи безпосередньо у первинного кредитора або у третіх осіб, а також інший правочин, за яким відповідні фінансові активи передавалися від первинного кредитора до оригінатора, не може бути визнаний недійсним у справі про банкрутство відчужувача лише з тих підстав, що його було укладено (вчинено) протягом трьох років або іншого строку, що передував відкриттю провадження у справі про банкрутство відчужувача, та/або що спеціалізованій платформі фінансування було відомо чи повинно було бути відомо про неплатоспроможність відчужувача на час укладення (вчинення) такого правочину.

У випадках, визначених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", договір про передачу пулу покриття на користь спеціалізованої платформи фінансування, укладений (вчинений) у рамках емісії облігацій з покриттям не може бути визнаний недійсним лише з тих підстав, що його було укладено (вчинено) протягом трьох років або іншого строку, що передував відкриттю провадження у справі про банкрутство відчужувача, та/або що спеціалізованій платформі фінансування було відомо чи повинно було бути відомо про неплатоспроможність відчужувача на час укладення (вчинення) такого правочину.

Положення абзаців першого і другого цієї частини застосовуються за умови, що передача відповідних активів є дійсною щодо відчужувача і третіх осіб та такі активи належним чином ідентифіковані, крім випадків, коли Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям" визначено обставини, за яких чинність передачі щодо третіх осіб може бути забезпечена після вчинення правочину.

Положення абзаців першого і другого цієї частини не виключають визнання відповідного правочину недійсним з підстав, передбачених частиною першою або другою статті 42 цього Кодексу чи цивільним законодавством, у разі доведення обставин, визначених частиною одинадцятою статті 13 Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

5. Арбітражний керуючий у разі виявлення активу, включеного до пулу покриття з порушенням вимог Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", звертається до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі – Комісія) із вимогою про виключення такого активу з пулу покриття. Таке звернення є обов'язковим досудовим порядком врегулювання спору.

Комісія протягом двадцяти робочих днів з дня отримання вимоги направляє спеціальному адміністратору, а в разі його відсутності – емітенту облігацій з покриттям запит про вжиття заходів щодо виключення активу з пулу покриття або надсилає арбітражному керуючому вмотивований висновок про відсутність порушення. Копія запиту надсилається арбітражному керуючому не пізніше наступного робочого дня з дня її направлення.

У разі отримання висновку Комісії про відсутність порушення або ненадання Комісією відповіді у строк, встановлений абзацом другим цієї частини, арбітражний керуючий має право звернутися до господарського суду із заявою про виключення активу з пулу покриття, про що одночасно повідомляє Комісію. Комісія залучається до участі в розгляді такої заяви.

6. Заява про виключення активу з пулу покриття, а також спори щодо належності майна до активів покриття та щодо передачі залишку активів покриття розглядаються господарським судом у межах справи про банкрутство.

За заявою арбітражного керуючого господарський суд може вжити заходів забезпечення щодо спірних активів, зокрема заборонити їх відчуження, розподіл чи перерахування коштів

за ними. Такі заходи не можуть поширюватися на активи покриття та кошти за ними, належність яких до пулу покриття не є предметом спору.

7. Актив, щодо якого Комісією направлено запит про вжиття заходів щодо виключення з пулу покриття або судом ухвалено рішення про виключення з пулу покриття, що набрало законної сили, та кошти за ним передаються емітенту облігацій з покриттям або спеціалізованій платформі фінансування відповідно до їх належності, а в ліквідаційній процедурі - ліквідатору для включення до ліквідаційної маси.

Стаття 93^5. Особливості банкрутства емітента облігацій з покриттям

1. Управління та розпорядження активами покриття, у тому числі їх відчуження, здійснює спеціальний адміністратор відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям". Повноваження арбітражного керуючого на активи покриття не поширюються, крім випадків, передбачених статтею 93^4 цього Кодексу.

2. Спеціальний адміністратор є учасником справи про банкрутство емітента облігацій з покриттям. Спеціальний адміністратор повідомляє господарський суд та арбітражного керуючого про своє призначення і надає інформацію про склад пулу покриття. Арбітражний керуючий і спеціальний адміністратор невідкладно обмінюються інформацією та документами, необхідними для ідентифікації активів покриття, визначення складу майна емітента, формування реєстру вимог кредиторів та здійснення інших повноважень. Арбітражний керуючий забезпечує спеціальному адміністратору доступ до документів, облікових та інформаційних систем емітента в обсязі, необхідному для здійснення його повноважень.

3. Вимоги власників облігацій з покриттям та інших кредиторів за програмою облігацій з покриттям вважаються забезпеченими в частині вартості активів покриття, що припадає на такі вимоги, та задовольняються в цій частині спеціальним адміністратором за рахунок активів покриття. У решті частини такі вимоги є незабезпеченими і задовольняються у четверту чергу.

Розрахунки з такими кредиторами за рахунок ліквідаційної маси здійснюються в розмірі вимоги, зменшеної на суми, отримані ними за рахунок активів покриття станом на день розрахунків. Загальна сума задоволення вимоги за рахунок активів покриття та ліквідаційної маси не може перевищувати розміру такої вимоги.

4. Після виконання в повному обсязі зобов'язань за програмою облігацій з покриттям та здійснення інших платежів за рахунок активів покриття спеціальний адміністратор передає залишок активів покриття та коштів за ними емітенту, а в ліквідаційній процедурі – ліквідатору для включення до ліквідаційної маси.

5. Під час здійснення процедур розпорядження майном та санації емітента облігацій з покриттям управління активами покриття та виконання зобов'язань за такими облігаціями здійснюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям».

6. План санації боржника не може передбачати відчуження активів покриття, зміну умов виконання зобов'язань за програмою облігацій з покриттям або інші заходи, що впливають на права кредиторів за такою програмою, з порушенням вимог зазначеного Закону.

Стаття 93^6. Особливості банкрутства спеціалізованої платформи фінансування

1. Пул сек'юритизованих активів або пул покриття кожної транзакції із традиційної сек'юритизації (програми облігацій з покриттям) та кошти, що надійшли за ним, використовуються виключно для задоволення вимог власників відповідних цінних паперів та інших кредиторів у рамках такої транзакції (програми) у черговості, встановленій проспектом (рішенням про емісію) цінних паперів та документацією транзакції (програми облігацій з покриттям). Положення статті 64 цього Кодексу до таких розрахунків не застосовуються.

Вимоги, не задоволені за рахунок відповідного пулу, задовольняються за рахунок іншого майна спеціалізованої платформи фінансування у четверту чергу, якщо інше не передбачено документацією транзакції із традиційної сек'юритизації (програми облігацій з покриттям).

Залишок пулу після задоволення в повному обсязі вимог, зазначених в абзаці першому цієї частини, включається до ліквідаційної маси спеціалізованої платформи фінансування.".

17. Підпункт 1 пункту 10 розділу I доповнити новим абзацом такого змісту:

"Частину четверту статті 116 Кодексу виключити."

18. Абзац другий підпункту 11 пункту 1 розділу I викласти у такій редакції:

"3. У разі, якщо процедура погашення боргів боржника триває більше трьох років, господарський суд за заявою боржника або керуючого реалізацією майна звільняє боржника від боргів (крім боргів за вимогами забезпечених кредиторів та боргів, визначених частиною другою статті 134 цього Кодексу).

Суд відмовляє у звільненні боржника від боргів у разі встановлення:

1) факту зловживання боржником правами та (або) невиконання ним вимог суду або керуючого реалізацією майна;

2) надання кредиторам або суду недостовірної інформації;

3) фактів бездіяльності чи неправомірних дій керуючого реалізацією майна у справі про неплатоспроможність;

4) іншої недобросовісної поведінки боржника, спрямованої на затягування провадження у справі про неплатоспроможність.

Заява, вказана в абзаці першому цієї частини розглядається в судовому засіданні за участю сторін справи про неплатоспроможність.

Якщо оприлюднено оголошення про проведення аукціону з продажу майна боржника, заява, зазначена в абзаці першому цієї частини, розглядається господарським судом після продажу такого майна або завершення всіх етапів аукціону, передбачених статтями 79 і 80 цього Кодексу".

19. Абзац четвертий підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"1. Спрощене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) полягає у застосуванні до боржників спрощених процедур ліквідації (погашення боргів боржника) у справах про банкрутство (неплатоспроможність) юридичних осіб (фізичних осіб-підприємців), з метою звільнення їх від боргів та погашення вимог кредиторів у найкоротші строки та в найменш витратний для них спосіб.".

20. Абзаци десятий - дванадцятий підпункту 11 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"3) на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, загальний розмір кредиторської заборгованості не перевищує:

для юридичних осіб – 2000 розмірів мінімальної заробітної плати станом на 1 січня року подання заяви;

для фізичних осіб-підприємців - 1000 розмірів мінімальної заробітної плати станом на 1 січня року подання заяви;"

21. Підпункт 12 пункту 1 розділу II законопроекту після абзацу тринадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Провадження у справах про банкрутство державних і комунальних підприємств та господарських товариств, частка у статутному капіталі яких прямо чи опосередковано належить державі, Автономній Республіці Крим або територіальній громаді здійснюється виключно за загальними правилами цього Кодексу."

22. Абзац шістнадцятий підпункту 12 пункту 1 розділу I викласти у такій редакції:

"4. Граничний строк провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження не може перевищувати 270 днів від дати відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Господарський суд за клопотанням ліквідатора (керуючого реалізацією майна) або сторони у справі може продовжити граничний строк, визначений абзацом першим цієї частини, на період апеляційного та (або) касаційного провадження з перегляду судових рішень, ухвалених у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, який обчислюється з дня відкриття апеляційного (касаційного) провадження до дня ухвалення судового рішення.

Продовження граничного строку, визначеного абзацом першим цієї частини допускається лише щодо боржника, визнаного банкрутом.

Клопотання про продовження граничного строку провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження повинно бути подано до господарського суду не пізніше ніж за 30 днів до дня закінчення граничного строку. Господарський суд розглядає клопотання протягом десяти днів з дня його надходження в судовому засіданні та постановляє ухвалу про продовження граничного строку із зазначенням дати його закінчення або про відмову в продовженні."

23. Абзац вісімнадцятий підпункту 12 пункту 1 розділу I замінити двома абзацами такого змісту:

"У касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень, крім постанови про визнання боржника банкрутом, у тому числі щодо розгляду грошових вимог кредиторів, та ухвали про закриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Скарги на постанови апеляційних господарських судів, прийняті за результатами оскарження ухвал господарського суду у справах про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядаються в порядку спрощеного провадження, які не підлягають оскарженню в касаційному порядку окремо, можуть включатися до касаційної скарги на ухвали, постанови, що підлягають оскарженню."

24. Абзац дев’ятнадцятий підпункту 12 пункту 1 розділу I викласти в такій редакції:

"6. Господарський суд у справах про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, що розглядаються в порядку спрощеного провадження, вирішує в порядку, встановленому статтею 7 цього Кодексу всі майнові спори, стороною в яких є боржник та провадження у яких відкрито після відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження."

25. Абзац двадцять третій підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту доповнити словами:

"із застосуванням Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України."

26. Абзац двадцять шостий підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"за виконання ним повноважень керуючого реалізацією майна у справі про неплатоспроможність фізичної особи-підприємця – 4 розміри мінімальної заробітної плати.

У разі відсторонення арбітражного керуючого та призначення іншого арбітражного керуючого, такий арбітражний керуючий отримує винагороду за рахунок авансу основної

винагороди в розмірі пропорційному до залишку строку процедури банкрутства (неплатоспроможності), яка розглядається в порядку спрощеного провадження."

27. Абзац двадцять восьмий підпункту 12 пункту 1 розділу I викласти в такій редакції:

"За згодою арбітражного керуючого розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого може бути зменшено. В такому разі авансування основної грошової винагороди арбітражного керуючого на депозитний рахунок суду не здійснюється та до заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) додається договір про визначення розміру основної винагороди арбітражного керуючого, який укладається між заявником та арбітражним керуючим."

28. Абзац двадцять дев'ятий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"4. Арбітражний керуючий може бути відсторонений господарським судом від виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією майна) з підстав, передбачених частиною четвертою статті 28 цього Кодексу за клопотанням боржника або зборів кредиторів, або судом за власною ініціативою."

29. Підпункт 12 пункту 1 розділу I законопроєкту після абзацу тридцять першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Органи управління боржника зобов'язані протягом трьох робочих днів з дня призначення ліквідатора забезпечити йому безперешкодний доступ до майна, бухгалтерської документації, електронних баз даних та іншої документації боржника. Будь-які правочини вчиняються боржником виключно за письмовим погодженням з арбітражним керуючим."

30. Абзаци тридцять третій і тридцять четвертий підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"1) підготовка та подання суду висновку про наявність або відсутність ознак зловживання боржником спрощеним провадженням;

2) проведення на вимогу та за рахунок кредиторів аналізу фінансово-господарського стану боржника, у тому числі на предмет виявлення ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування неплатоспроможності;"

31. Підпункт 12 пункту 1 розділу I законопроєкту після абзацу тридцять п'ятого доповнити новими абзацами такого змісту:

"4) вжиття заходів для захисту майна боржника;

пункт четвертий вважати пунктом п'ятим та викласти його в такій редакції:

5) розгляд грошових вимог кредиторів та заперечень кредиторів щодо вимог інших кредиторів. Повідомлення кредиторів про результати розгляду їхніх вимог;

відповідно пункт шостий вважати пунктом сьомим та викласти його в такій редакції:

7) підготовка та виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника);

та доповнити новим пунктом восьмим:

8) ведення реєстру вимог кредиторів як складової плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника);"

32. Абзац п'ятдесят четвертий та п'ятдесят сьомий підпункту 12 пункту 1 розділу I викласти в такій редакції:

"2) докази авансування на депозитний рахунок суду основної винагороди ліквідатора (керуючого реалізацією майна) у розмірі, визначеному цією Книгою Кодексу або, у випадках,

передбачених цим Кодексом – договір про визначення розміру основної винагороди арбітражного керуючого;"

"- бухгалтерський баланс, фінансова та статистична звітність на останню звітну дату та за попередні три роки;"

33. Підпункт 12 пункту 1 розділу II законопроекту після абзацу шістдесятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"- податкова та статистична звітність на останню звітну дату та за попередні три роки;"

34. Абзац шістдесят п'ятий підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"8) відомості про всі рахунки боржника (їх реквізити), відкриті в депозитарних установах, на яких ведеться облік прав на цінні папери, що належать боржнику, банках та небанківських надавачах платіжних послуг, а також про електронні гаманці, відкриті в емітентах електронних грошей, із зазначенням сум грошових коштів на таких рахунках / електронних гаманцях станом на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність);"

35. Абзац шістдесят сьомий підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"10) докази відповідності боржника критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу, у тому числі, підтвердження відсутності станом на дату подання заяви судових проваджень у спорах, передбачених частиною другою статті 7 цього Кодексу;"

Абзац шістдесят восьмий підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту виключити.

36. Абзац шістдесят дев’ятий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти у такій редакції:

"11) перелік із зазначенням контрагентів та істотних умов вчинених боржником протягом трьох років до дня подання заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) правочинів щодо нерухомого майна, цінних паперів, корпоративних прав та іншого майна, належного боржнику на суму не менше 200 розмірів мінімальної заробітної плати (для боржника фізичної особи-підприємця на суму не менше 30 розмірів мінімальної заробітної плати);"

37. Абзац сто перший підпункту 12 пункту 1 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"6) дату підсумкового засідання суду, яке має відбутися в строк, визначений частиною першою статті 143 цього Кодексу;"

38. Абзац сто шостий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"8) зобов’язання боржника спільно з ліквідатором (керуючим реалізацією майна) протягом 30 днів з дати відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) провести інвентаризацію майна для формування ліквідаційної маси."

39. Підпункт 12 пункту 1 розділу I законопроєкту після абзацу сто шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

"10. Копія ухвали про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) не пізніше наступного робочого дня з дня постановлення ухвали надсилається боржнику, заявнику (якщо він відмінний від боржника), арбітражному керуючому, а також усім кредиторам, зазначеним у заяві про відкриття провадження у справі

про банкрутство (неплатоспроможність) та доданих до неї документах в порядку, встановленому Господарським процесуальним кодексом України."

40. Абзац сто п’ятнадцятий - сто двадцятий підпункту 12 пункту 1 розділу I викласти в такій редакції:

"5. Не пізніше ніж за 15 днів до дня підсумкового засідання ліквідатор (керуючий реалізацією майна) готує та подає кредиторам та до суду висновок про наявність або відсутність ознак зловживання боржником спрощеним провадженням.

Ознаки зловживання боржником спрощеним провадженням вважаються наявними у разі:

1) подання боржником суду, ліквідатору (керуючому реалізацією майна) або кредиторам недостовірної інформації, передбаченої цією Книгою Кодексу або не надання такої інформації;

2) подання боржником суду недостовірної інформації щодо його відповідності критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;

3) вчинення боржником дій, що перешкоджають провадженню у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

4) виявлення арбітражним керуючим або кредитором, вчинених боржником протягом трьох років до відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) правочинів, що мають ознаки фраудаторності;

5) наявний висновок про наявність ознак доведення боржника до банкрутства."

41. Абзац сто двадцятий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"6. Кредитори не пізніше ніж за 5 днів до підсумкового засідання мають право подати до господарського суду заперечення на висновок про наявність або відсутність ознак зловживання боржником спрощеним провадженням, які підлягають розгляду в підсумковому засіданні."

42. Абзац сто двадцять другий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти у такій редакції:

"1. Підсумкове засідання господарського суду проводиться не раніше 60 днів та не пізніше 75 днів з дати відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність). Про підсумкове засідання суду повідомляються сторони, а також інші учасники провадження у справі про банкрутство, визнані такими відповідно до цього Кодексу."

43. Абзац сто двадцять восьмий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти у такій редакції:

"3. Вимоги кредиторів (крім кредиторів, заінтересованих стосовно боржника), які узгоджені боржником та ліквідатором (керуючим реалізацією майна) та щодо яких не надійшли заперечення інших кредиторів, господарським судом не розглядаються та вважаються визнаними."

44. Абзац сто тридцять п'ятий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"3) дата проведення судового засідання, на якому буде розглянуто, підготовлений ліквідатором (керуючим реалізацією майна) план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника), яке повинно відбутись не пізніше 30 днів з дати підсумкового засідання;"

45. Абзац сто сорок четвертий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"2) зобов'язує ліквідатора (керуючого реалізацією майна) підготувати та подати на розгляд суду без необхідності вжиття інших заходів, передбачених цією Книгою Кодексу ліквідаційний баланс (щодо боржника – юридичної особи)."

46. Абзац сто п'ятдесятий-сто п'ятдесят перший підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"Стаття 144. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника)

1. Ліквідатор (керуючий реалізацією майна) зобов'язаний протягом п'ятнадцяти днів з дня ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) розробити та подати на затвердження господарського суду план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника)."

47. У пункті 12 частини 1 розділу I законопроекту:

абзаци 158-159 - виключити;

абзац 160 викласти у такій редакції:

"3. Господарський суд розглядає план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) в судовому засіданні.

Кредитори мають право подати до суду свої заперечення щодо плану до дати розгляду судом плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника).";

абзац 162 замінити новими абзацами такого змісту:

"4. Господарський суд за результатами розгляду плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) та заперечень кредиторів постановляє ухвалу, якою затверджує план, у тому числі з урахуванням пропозицій чи заперечень, наданих кредиторами.

У разі неможливості затвердити план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) з урахуванням пропозицій чи заперечень, наданих кредиторами господарський суд відмовляє у його затвердженні та повертає його на доопрацювання.

У разі повернення судом плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) на доопрацювання, ліквідатор (керуючий реалізацією майна) зобов'язаний у строк не пізніше 10 днів усунути недоліки плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) та подати його до суду на затвердження. Засідання господарського суду, на якому повинно бути розглянуто доопрацьований план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) повинно відбутись не пізніше 10 днів з дня його надходження до суду.";

Після абзацу 163 доповнити новим абзацом такого змісту:

"6. Внесення змін до плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) здійснюється в порядку, визначеному для його затвердження, крім внесення змін до плану в частині ведення ліквідатором (керуючим реалізацією майна) реєстру вимог кредиторів.".

48. Абзац сто шістдесят восьмий пункту 12 частини 1 розділу I викласти в такій редакції:

"2) звернення до господарського суду з клопотанням про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією майна) та призначення іншого арбітражного керуючого;"

49. Абзац сто сімдесят третій-сто сімдесят четвертий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"2. Умови продажу визначаються ліквідатором (керуючим реалізацією майна) в плані ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника), який затверджується господарським судом.

Початкова вартість майна визначається ліквідатором (керуючим реалізацією майна) в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Оцінка майна повинна бути проведена до дати проведення підсумкового засідання суду. Початкова вартість майна, яке є предметом забезпечення може бути визначена арбітражним керуючим за згодою з забезпеченим кредитором без проведення оцінки.

Оплата вартості проведення оцінки здійснюється забезпеченим кредитором (у разі його відсутності – арбітражним керуючим або будь-яким кредитором) з подальшим відшкодуванням її вартості за рахунок коштів, отриманих від продажу майна, яке здійснюється позачергово.

У разі, якщо у визначений в абзаці другому цієї частини Кодексу строк оцінку не проведено, ліквідатор (керуючий реалізацією майна) визначає початкову вартість у розмірі балансової (щодо майна, яке не є предметом забезпечення) або заставної (щодо майна, яке є предметом забезпечення) вартості майна.

50. Абзац сто сімдесят п'ятий-сто сімдесят шостий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"3. У разі доцільності, продаж майна банкрута, яке є предметом забезпечення за згодою або на вимогу забезпеченого кредитора, яка повинна бути надана (заявлена) не пізніше ніж за 30 днів до дати підсумкового засідання господарського суду, може здійснюватись в одному лоті разом з майном, яке не є предметом забезпечення. В такому разі, ліквідатор (керуючий реалізацією майна) в порядку, визначеному частиною другою цієї статті Кодексу проводить оцінку всього майна банкрута для визначення його початкової вартості та встановлення співвідношення між вартістю майна банкрута, яке є предметом забезпечення та, яке не є предметом забезпечення."

Абзац сто сімдесят сьомий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції.

51. Абзац сто вісімдесятий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти у такій редакції:

"Кредитори не пізніше 5 днів до дати заключного засідання мають право подати до господарського суду заперечення на звіт та ліквідаційний баланс, які підлягають розгляду судом.".

52. Абзац сто вісімдесят дев’ятий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"1) наявності ознак зловживання боржником спрощеним провадженням;"

53. Абзац сто дев’яносто другий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"3. У разі наявності підстав для закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, передбачених частиною першою цієї статті, господарський суд за клопотанням боржника або сторони у справі, яке повинно бути подано до господарського суду не пізніше ніж за 15 днів до закінчення строку, визначеного абзацом першим частини четвертої статті 138 цього Кодексу, може прийняти рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності).

Рішення про перехід до загальної процедури банкрутства може бути прийняте судом за умови наявності у боржника майна, достатнього для покриття витрат у процедурі банкрутства

(неплатоспроможності) та (або) авансування на депозитний рахунок господарського суду основної грошової винагороди арбітражного керуючого в розмірі, визначеному абзацом четвертим частини другої статті 34 цього Кодексу (для юридичних осіб) або пунктом 12 частини третьої статті 116 цього Кодексу (для фізичних осіб-підприємців). Авансування основної грошової винагороди арбітражного керуючого може бути здійснено боржником або кредиторами.

З метою забезпечення можливості переходу до загальної процедури банкрутства кредитори, в порядку, визначеному цим Кодексом, можуть створити фонд для виплати грошової винагороди та відшкодування витрат арбітражного керуючого.".

54. Абзац сто дев’яносто четвертий - сто дев'яносто шостий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

4. У разі прийняття господарським судом рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності) боржника, визнаного банкрутом, суд постановляє ухвалу, якою:

1) закриває спрощене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) та переходить до загального провадження у справі про банкрутство на стадію ліквідації (погашення боргів боржника);

2) визначає дату проведення зборів кредиторів.

Призначений господарським судом арбітражний керуючий для виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією майна) у спрощеній процедурі банкрутства (неплатоспроможності) продовжує виконувати свої повноваження в загальній процедурі банкрутства (неплатоспроможності).

55. Абзац сто дев’яносто сьомий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"5. У разі прийняття судом рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності) до моменту визнання боржника банкрутом, суд постановляє ухвалу, в якій:

1) щодо боржника – юридичної особи: закриває спрощене провадження у справі про банкрутство та переходить до загального провадження у справі про банкрутство на стадію розпорядження майном боржника; призначає дату попереднього засідання господарського суду, яке має відбутися не пізніше 30 днів з постановлення ухвали; призначає арбітражного керуючого, який здійснює повноваження ліквідатора розпорядником майна боржника;

2) щодо боржника - фізичної особи-підприємця:

закриває спрощене провадження у справі про неплатоспроможність та переходить до загального провадження у справі про неплатоспроможність на стадію реструктуризації боргів боржника;

призначає дату попереднього засідання господарського суду, яке має відбутися не пізніше 30 днів з постановлення ухвали;

призначає арбітражного керуючого, який здійснює повноваження керуючого реалізацією майна керуючим реструктуризацією.

Строк процедури розпорядження майном (реструктуризації боргів боржника) обчислюється з дня постановлення ухвали про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності).

6. Всі заходи, здійснені арбітражним керуючим у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність), процесуальні дії, результати розгляду господарським судом вимог кредиторів, а також результати інвентаризації, формування ліквідаційної маси та продаж майна банкрута залишаються чинними у загальній процедурі банкрутства (неплатоспроможності).

Частину 6 статті 148 виключити. ".

56. Абзац сто дев’яносто дев’ятий підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроєкту викласти в такій редакції:

"7. У разі закриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) з підстави, визначеної пунктом 1 частини першої цієї статті:

1) господарський суд за заявою кредитора може притягнути боржника та його посадових осіб до відповідальності, шляхом відшкодування кредитору понесених ним на процедуру витрат.

2) звільнення боржника від боргів не застосовується."

У Прикінцевих та перехідних положеннях Кодексу:

У пункті 1^{6} розділу: абзац десятий викласти у такій редакції:

«не застосовується відповідальність, передбачена статтею 67^{1} цього Кодексу, до керівника боржника, інших членів його органів управління, голову та членів ліквідаційної комісії (ліквідатора), засновників (учасників, акціонерів) боржника та інших осіб, які мали право давати обов’язкові для боржника вказівки чи фактично визначали його дії, якщо боржник не звернувся до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі у випадках, передбачених цим Кодексом, внаслідок збройної агресії проти України, у тому числі через перебування єдиного майнового комплексу боржника на територіях, на яких ведуться (велися) бойові дії, або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях відповідно до переліку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій;»

після абзацу десятого доповнити новим абзацом одинадцятим такого змісту:

«господарський суд за клопотанням сторони превентивної реструктуризації або адміністратора превентивної реструктуризації (у разі його призначення) може продовжити граничний строк, визначений абзацом другим частини сьомої статті 33^{15}, та строк, визначений пунктом 9 частини першої статті 33^{27} цього Кодексу, до 18 місяців.».

Доповнити пунктом 1^{11} такого змісту:

«1^{11}. Положення статей 67^{1}, 67^{2} і 67^{3} цього Кодексу застосовуються до порушень, вчинених після набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедур банкрутства (неплатоспроможності), превентивної реструктуризації та запровадження спрощеного провадження для суб’єктів мікропідприємництва та малого підприємництва".

Відповідальність за порушення обов’язку звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство, якщо строк для такого звернення, визначений частиною шостою статті 34 цього Кодексу в редакції, що діяла до набрання чинності зазначеним Законом, сплив до набрання ним чинності, а також відповідальність за дії (бездіяльність), що призвели до банкрутства боржника, вчинені до набрання чинності зазначеним Законом, настає відповідно до частини шостої статті 34 та частини другої статті 61 цього Кодексу в редакції, що діяла до набрання чинності зазначеним Законом.

Заяви про покладення солідарної відповідальності відповідно до частини шостої статті 34 або субсидіарної відповідальності відповідно до частини другої статті 61 цього Кодексу в редакції, що діяла до набрання чинності зазначеним Законом, подані до набрання ним чинності, розглядаються за правилами, чинними на день їх подання.».

57. Пункт 5 розділу I законопроєкту доповнити новими абзацами такого змісту:

"статтю 35 доповнити частиною 13 наступного змісту:

"13. У випадку, передбаченому пунктом 18 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій до закриття процедури превентивної реструктуризації.".

58. Пункт 4 розділу II після підпункту 1 доповнити новим підпунктом 2 такого змісту:

"2) забезпечити внесення змін до нормативно-правових актів, які регламентують надання арбітражним керуючим безпосереднього доступу (без надання повноважень щодо внесення або зміни записів у реєстрах) до Державного реєстру обтяжень рухомого майна та Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (включаючи можливість отримання документів реєстраційної справи в електронній формі);".

Народний депутат України **О.В. Мовчан**

Додаток 2

Комітет Верховної Ради України з питань економічного розвитку

ПРОПОЗИЦІЇ

до проекту Закону України про внесення змін до Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо відновлення дії його окремих норм, особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання (реєстр. № 15437)

За результатами доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо відновлення дії його окремих норм, особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання (реєстр. № 15437) прошу Комітет з питань економічного розвитку включити, в порядку, передбаченому пунктом 4 частини першої статті 15 Закону України "Про комітети Верховної Ради України", наступні пропозиції та поправки до зазначеного законопроекту на заміну раніше внесених листом від 19.10.2025 № 04-16/03-2026/247550:

1. Пропозиція

Викласти назву проекту у такій редакції:

"Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення дії окремих норм Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення механізму здійснення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання"

2. Пропозиція

Абзац перший розділу I, пункти 1 та 2 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

"I. Внести зміни до таких законів України:

1. Пункт 4 частини сьомої статті 11^9 у Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст.456 із наступними змінами) виключити.

2. У Законі України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173 із наступними змінами):

1) статті 1 і 3 викласти в такій редакції:

"Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) важливий проект спільного інтересу сторін Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі — Угода про асоціацію), — проект, що відповідає таким критеріям:

передбачає визначені умови виконання, зокрема склад учасників і цілі;

є важливим за своїм змістом, цілями та обсягом; стосується спільних інтересів сторін Угоди про асоціацію, переваг, у зв'язку з реалізацією проекту, що передбачає поширення на сторони Угоди про асоціацію;

2) дата надання державної допомоги суб'єктам господарювання/дата надання незначної допомоги — дата набуття отримувачем права (юридичного факту) на отримання державної допомоги/незначної допомоги на підставі відповідного нормативно-правового та/або розпорядчого акта, та/або іншого документа, яким надається таке право;

3) державна допомога суб'єктам господарювання (далі — державна допомога) — підтримка в будь-якій формі суб'єктів господарювання, що провадять економічну діяльність, за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює економічну конкуренцію або загрожує її спотворенню шляхом створення переваг для окремих суб'єктів господарювання або виробництва окремих видів товарів;

4) договір про надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, — договір, укладений між органом державної влади чи органом місцевого самоврядування (компетентним органом) та суб'єктом господарювання (оператором послуг загального економічного інтересу), за яким оператор послуг загального економічного інтересу зобов'язується надавати визначені компетентним органом послуги, що становлять загальний економічний інтерес, визначені компетентним органом, а компетентний орган зобов'язується повністю або частково відшкодувати витрати оператора послуг загального економічного інтересу на надання таких послуг. Договір про надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, укладається з дотриманням вимог законодавства у сфері публічних закупівель;

5) економічна діяльність — будь-яка діяльність суб'єкта господарювання, що полягає у наданні пропозиції та/або реалізації на ринку товарів, робіт і послуг, що провадиться з метою одержання прибутку або без такої мети;

6) заінтересовані особи — надавачі та отримувачі державної допомоги, суб'єкти господарювання, громадські об'єднання та утворення без статусу юридичної особи, фізичні особи, їх об'єднання, інтереси яких можуть зазнати впливу через надання державної допомоги;

7) індивідуальна державна допомога — захід державної допомоги, що здійснюється поза межами програми державної допомоги, а також окремі заходи державної допомоги в межах програми державної допомоги, що підлягають повідомленню згідно з умовами такої програми та цим Законом;

8) місцеві ресурси — рухоме і нерухоме майно, кошти місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що перебувають у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, об'єкти їхньої спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад, а також майно, що належить Автономній Республіці Крим, управління яким здійснює Рада міністрів Автономної Республіки Крим;

9) моніторинг державної допомоги — збирання і проведення аналізу інформації про державну допомогу з метою здійснення контролю за дотриманням вимог цього Закону та рішень Уповноваженого органу з питань державної допомоги (далі — Уповноважений орган), а також підготовка та подання звітності про державну допомогу;

10) надавачі державної допомоги/незначної допомоги — органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єкти господарювання, громадські об'єднання та утворення без статусу юридичної особи, що уповноважені розпоряджатися ресурсами держави чи місцевими ресурсами та ініціюють та/або надають державну допомогу/незначну допомогу, або інші органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у відповідних сферах, у яких надається державна допомога;

11) незабезпечена особа (працівник, який не може на рівних умовах конкурувати на ринку праці) — працездатна особа, яка відповідає принаймні одній з таких умов:

є особою віком від 15 до 24 років або старше 50 років;

перебувала у статусі безробітної протягом шести місяців поспіль;

не має повної повної середньої, фахової передвищої чи професійної (професійно-технічної) освіти або здобула таку освіту не пізніше ніж два роки тому і до цього не мала оплачуваної постійної роботи;

є одинокою особою, яка проживає разом з однією або більше особами, які перебувають на її утриманні;

провадить діяльність в галузі чи має професію, в якій гендерна нерівність щонайменше на 25 відсотків перевищує середній рівень у всіх галузях економіки, і належить до гендерної групи, щодо якої існує така нерівність;

є представником етнічної меншості та потребує розвитку мовних навичок, професійного навчання і набуття досвіду роботи за профілем з метою отримання постійної зайнятості;

12) незаконна державна допомога — нова державна допомога, надана до прийняття Уповноваженим органом рішення про допустимість державної допомоги або надана всупереч рішенню Уповноваженого органу про визнання державної допомоги недопустимою і про допустимість державної допомоги, за умови виконання надавачем та/або отримувачем державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань, крім державної допомоги, надавачі якої згідно з цим Законом звільнені від обов'язку повідомлення про таку державну допомогу, за умови, якщо така державна допомога надається відповідно до умов допустимості державної допомоги, щодо якої передбачено звільнення від обов'язку повідомлення відповідно до цього Закону;

13) незначна допомога — підтримка одного суб'єкта господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, яка відповідає визначеним Уповноваженим органом умовам віднесення такої підтримки до незначної допомоги, сукупний розмір якої незалежно від форми та джерел надання не перевищує суми, визначеної за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на дату надання незначної допомоги, розрахованої за будь-який трирічний період її надання, у таких розмірах:

еквівалентної 300 тисячам євро на провадження будь-якої діяльності, крім надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

еквівалентної 750 тисячам євро на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

14) неналежне використання державної допомоги — будь-яке використання державної допомоги її отримувачем, що суперечить рішенню Уповноваженого органу про допустимість такої допомоги для конкуренції;

15) нова державна допомога — будь-яка державна підтримка суб'єктів господарювання, що не є чинною державною допомогою, а також внесення істотних змін до умов надання чи обсягу чинної державної допомоги;

16) отримувач державної допомоги/незначної допомоги - суб'єкт господарювання, у тому числі іноземний суб'єкт господарювання, який отримує державну допомогу/незначну допомогу, крім суб'єктів господарювання:

у статутному капіталі яких є частка держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, або кінцевими бенефіціарними власниками яких є резиденти таких держав, або до яких застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції»;

які зареєстровані в офшорних зонах згідно з переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України, та мають непрозору структуру власності, зокрема кінцевих бенефіціарних власників яких не розкрито на 100 відсотків;

які зареєстровані згідно із законодавством держав, включених Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) до списку держав, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, а також юридичних осіб, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків прямо або опосередковано належать таким особам;

17) перевага — будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною суб'єкту господарювання за звичайних ринкових умов без втручання надавачів державної допомоги;

18) повідомлення про нову державну допомогу — інформація про нові програми державної допомоги або про індивідуальну державну допомогу, що подається до Уповноваженого органу для прийняття ним рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції;

19) послуги, що становлять загальний економічний інтерес, — послуги, які органи державної влади або органи місцевого самоврядування визначають у нормативно-правових актах, розпорядчих актах, та/або в інших документах як такі, що є важливими для задоволення потреб громадян і відповідають суспільним інтересам, які суб'єкти господарювання не надають або не можуть надавати без державної підтримки у зв'язку з умовами щодо їхньої вартості, якості, безперервності та доступності таких послуг;

20) програма державної допомоги — нормативно-правовий акт або сукупність таких актів, на підставі яких передбачено надання державної допомоги: окремим категоріям суб'єктів господарювання протягом установленого або невизначеного періоду у визначеному або невизначеному розмірі; одному чи декільком суб'єктам господарювання протягом невизначеного періоду та/або у невизначеному розмірі;

21) реєстр державної допомоги — інформаційно-комунікаційна система, що призначена для забезпечення збирання, накопичення, захисту, обліку, відображення, оброблення та надання інформації про державну допомогу, зокрема про чинну державну допомогу та незначну допомогу, державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до частини першої статті 7 цього Закону;

22) ресурси держави — рухоме і нерухоме майно, кошти державного бюджету, інші кошти, що є об'єктами права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, а також кошти фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, щодо яких органи влади здійснюють державний нагляд або якими вони управляють чи розпоряджаються;

23) чинна державна допомога — програма державної допомоги чи індивідуальна державна допомога, яка існувала на день набрання чинності цим Законом або щодо якої Уповноважений орган прийняв рішення про її допустимість для конкуренції, строк дії якої ще не завершився.

2. Терміни "суб'єкт господарювання", "товар", "економічна конкуренція (конкуренція)", "органи влади", "органи адміністративно-господарського управління та контролю" вживаються у значеннях, наведених у Законі України "Про захист економічної конкуренції". Термін "утворення без статусу юридичної особи" вживається у значенні, наведеному в підпункті 39^2.1.1 пункту 39^2.1 статті 39^2 Податкового кодексу України.";

"Стаття 3. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на будь-яку підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Дія цього Закону не поширюється на підтримку у сфері сільського господарства та рибальства, а також на підтримку для забезпечення сектору безпеки та оборони товарами, роботами і послугами оборонного призначення (зокрема для розроблення, виготовлення, ремонту, модернізації та утилізації озброєння, військової і спеціальної техніки, боєприпасів, їхніх складових та інших виробів військового призначення) якщо така підтримка спрямовується виключно на товари, роботи і послуги, призначені для використання в цілях безпеки та оборони.

3. Зміни до цього Закону можуть вноситися виключно законом про внесення змін до цього Закону. Якщо для реалізації положень поданого проекту закону про внесення змін до цього Закону необхідно внести зміни до інших законодавчих актів, такі зміни викладаються в розділі "Прикінцеві положення" проекту закону про внесення змін до цього Закону.

4. Уповноважений орган, а також суди у разі застосовування норм цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього, враховують судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші адміністративні акти Європейського Союзу ухвалені на виконання статей 93, 106 і 107 Договору про функціонування Європейського Союзу у сфері державної допомоги суб'єктам господарювання.";

3. Пропозиція

Доповнити розділ І законопроекту новим пунктом 2 такого змісту:

"2) абзац перший частини першої статті 4 викласти в такій редакції:

“1. Державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб’єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів.”;

4. Пропозиція

Пункт 3 розділу І законопроекту викласти у такій редакції:

"3) пункт 2 частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

"2) надається на відшкодування збитків, завданих надзвичайними ситуаціями, за умови наявності причинно-наслідкового зв’язку між такими ситуаціями та завданими збитками, а максимальний розмір державної допомоги не перевищує загального розміру збитків, спричинених такими ситуаціями і не відшкодованих за рахунок коштів інших джерел.";

5. Пропозиція

Доповнити розділ І законопроєкту новим пунктом 4 в такій редакції:

"4) доповнити статтею 5^1 :

"Стаття 5^1. Тимчасові особливості надання державної допомоги суб’єктам господарювання під час дії воєнного стану і в особливий період

1. Державна допомога є допустимою, якщо вона надається з метою запобігання, пом’якшення або подолання негативних економічних наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України, включаючи її прямі та непрямі наслідки, зокрема для усунення серйозних порушень в економіці, забезпечення безперервності та відновлення господарської діяльності, підтримки ліквідності суб’єктів господарювання, збереження робочих місць, відновлення виробничих потужностей та інфраструктури, підвищення енергетичної стійкості та адаптації економіки до умов воєнного стану.

2. Тимчасові особливості надання державної допомоги, передбаченої частиною першою цієї статті, у тому числі щодо критеріїв її допустимості, граничної інтенсивності, а також спрощеного порядку та скорочених строків розгляду повідомлень, визначаються Кабінетом Міністрів України за погодженням з комітетом Верховної Ради України, до предмета відання якого належать питання конкуренції"."

Відповідно змінити нумерацію пунктів розділу І законопроекту.

6. Пропозиція

Пункт 4 розділу І законопроекту викласти в такій редакції:

"5) у статті 6:

а) частину першу викласти в такій редакції:

“1. Державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:

1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;

2) сприяння виконанню важливого проекту спільного інтересу сторін Угоди про асоціацію або розв’язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;

3) сприяння розвитку окремих видів економічної діяльності або економічних сфер, у тому числі туристичної діяльності та пов'язаної з нею інфраструктури, за умови дотримання встановлених законодавством критеріїв допустимості державної допомоги;

4) підтримка культури, культурних і креативних індустрій (у сфері культури) та збереження культурної спадщини, у тому числі виробництва та поширення культурних продуктів, видавничої справи й аудіовізуальних творів, відповідно до критеріїв допустимості державної допомоги, встановлених з урахуванням законодавства Європейського Союзу;

5) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.”;

б) у частині другій:

у пункті 6 слово “захист” замінити словом “охорону”;

доповнити пунктами 11 і 12 такого змісту:

“11) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, зокрема щодо окремих сфер діяльності, які містять вимоги до розділення рахунків бухгалтерського обліку доходів і витрат на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, та щодо іншої діяльності суб’єкта господарювання;

12) інші заходи щодо надання державної допомоги з урахуванням Угоди про асоціацію.”.

У зв’язку з цим розділовий знак “.” в кінці пункту 10 замінити розділовим знаком “;”;

в) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Державна допомога для надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, може надаватися на підставі договору про надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, нормативно-правового акта, розпорядчого акта або іншого документа, яким на суб'єкта господарювання покладено зобов'язання з надання таких послуг та визначено умови їх виконання, зокрема:

зміст і строк виконання відповідних зобов'язань;

найменування суб'єкта господарювання, на якого вони покладаються;

територія надання послуг (у разі необхідності її визначення);

виключні або спеціальні права, надані такому суб'єкту господарювання у зв'язку з виконанням відповідних зобов'язань;

порядок визначення розміру відшкодування витрат на надання зазначених послуг, здійснення контролю за його використанням та перегляду такого розміру;

заходи щодо запобігання надмірному відшкодуванню та механізми його повернення відповідно до вимог, установлених Кабінетом Міністрів України.";

7. Пропозиція

Пункт 5 розділу І законопроекту викласти у такій редакції:

"6) у частині другій статті 8:

пункти 2 і 3 викласти в такій редакції:

“2) визначення належності до державної допомоги заходів з підтримки суб’єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції, прийняття рішень, передбачених цим Законом;

3) збирання та проведення аналізу інформації про заходи з підтримки суб’єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, затребування інформації, зокрема з обмеженим доступом, необхідної для здійснення моніторингу державної допомоги, прийняття рішень, передбачених цим Законом;”;

пункт 6 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

“встановлення обсягу державної допомоги для окремих форм державної допомоги;”;

у пункті 7:

в абзаці другому слова “чинну державну допомогу” замінити словами “державну допомогу та незначну допомогу”;

доповнити абзацами четвертим і п'ятим такого змісту: "умов, за яких діяльність не вважається економічною діяльністю, та інших умов, за яких заходи з підтримки суб’єктів господарювання не належать до державної допомоги та не потребують подання до Уповноваженого органу повідомлення про нову державну допомогу;

умов віднесення підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів до незначної допомоги;";

8. Пропозиція

Пункт 6 розділу І законопроекту викласти в такій редакції:

"7) у статті 9:

а) частину першу викласти в такій редакції:

“1. Надавачі державної допомоги подають повідомлення про нову державну допомогу із пропозиціями щодо підготовки проектів нормативно-правових актів, розпорядчих актів та/або інших документів, у тому числі договорів про надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, спрямованих на підтримку суб’єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги.”;

б) пункт 2 частини третьої викласти в такій редакції:

"2) незначної допомоги, якщо така допомога не стосується експортної діяльності, яка безпосередньо пов’язана з обсягом експорту, створенням і функціонуванням мережі розповсюдження або іншими поточними витратами, пов’язаними з експортною діяльністю, та її надання не залежить від зобов’язання отримувача такої допомоги використовувати товари вітчизняного виробництва;”;

в) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

"4. У разі отримання Уповноваженим органом повідомлення про незначну допомогу, передбачену пунктом 2 частини третьої цієї статті, таке повідомлення не розглядається, про що Уповноважений орган письмово повідомляє надавачу незначної допомоги.".

У зв'язку з цим частини четверту — десяту вважати відповідно частинами п'ятою — одинадцятою;

г) у частині десятій слова "незначну державну допомогу" замінити словами "незначну допомогу";"

9. Пропозиція

Пункт 7 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

"8) у статті 10:

а) у пункті 1 частини шостої слово "нової" виключити;

б) частину сьому викласти в такій редакції:

"7. Якщо протягом строку розгляду повідомлення про нову державну допомогу, встановленого частиною п'ятою цієї статті, Уповноважений орган не розпочав розгляду справи про державну допомогу, рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції вважається прийнятим.

Надавач державної допомоги може надати таку державну допомогу після попереднього інформування Уповноваженого органу про наміри її надання, якщо Уповноважений орган не прийме рішення відповідно до частини шостої цієї статті протягом 15 робочих днів з дня отримання такої інформації.";"

10. Пропозиція

Пункт 8 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

"9) у статті 11:

а) частину шосту викласти в такій редакції:

"6. Уповноважений орган за результатами розгляду справи про державну допомогу приймає рішення протягом шести місяців з дня прийняття рішення про початок розгляду такої справи. Зазначений строк може бути продовжено Уповноваженим органом за згодою надавача державної допомоги, але не більше ніж на шість місяців. У разі ненадання надавачем державної допомоги такої згоди рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу приймається на підставі наявної в Уповноваженого органу інформації протягом шести місяців з дня прийняття рішення про початок розгляду такої справи.

У разі неприйняття Уповноваженим органом рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу протягом строків, встановлених в абзаці першому цієї частини, надавач державної допомоги має право звернутися до нього щодо прийняття рішення за результатами її розгляду. У такому разі рішення приймається на підставі наявної в Уповноваженого органу інформації протягом двох місяців з дня отримання звернення надавача державної допомоги. Якщо наявної інформації недостатньо для прийняття рішення про допустимість державної допомоги, Уповноважений орган приймає рішення про визнання державної допомоги недопустимою для конкуренції.";

б) у частині сьомій:

у пунктах 2—4 слово “нової” виключити;

у пункті 5 слова “припинення та” виключити;

доповнити пунктом 6 такого змісту:

“6) припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції.”.

У зв’язку з цим розділовий знак “.” в кінці пункту 5 замінити розділовим знаком “;”;

в) частину дев’яту викласти в такій редакції:

“9. Незаконна державна допомога, надана всупереч рішенню Уповноваженого органу про визнання такої допомоги недопустимою для конкуренції, підлягає поверненню відповідно до статті 14 цього Закону.”."

<u>11. Пропозиція</u>

Пункти 9 та 10 законопроекту викласти в такій редакції:

"10) назву розділу 6 викласти в такій редакції:

“Розділ 6

ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА, НЕДОПУСТИМА ДЛЯ КОНКУРЕНЦІЇ”;

11) у статті 14:

а) у назві слово “Порядок” замінити словами “Припинення та”;

б) частину першу викласти в такій редакції:

"1. Уповноважений орган приймає рішення про повернення незаконної державної допомоги в разі визнання її недопустимою для конкуренції. Рішення про повернення такої державної допомоги надсилається надавачеві державної допомоги протягом трьох днів з дня його прийняття. Надавач державної допомоги зобов’язаний вжити необхідних заходів до забезпечення припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або до повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, її отримувачем відповідно до рішення Уповноваженого органу та повідомити Уповноваженому органові про виконання його рішення у встановлений строк.";

в) частину третю викласти в такій редакції:

"3. У разі невиконання рішення про припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або про повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, Уповноважений орган звертається до Спеціалізованого окружного адміністративного суду з позовом про визнання протиправним і нечинним нормативно-правового та/або розпорядчого акта чи окремих їх положень, про визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи його окремих положень, на підставі якого (яких) надавалася така державна допомога, про припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або про повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції.”;

г) у частині четвертій слово “незаконна” замінити словами “недопустима для конкуренції”;

ґ) частину п’яту викласти в такій редакції:

"5. Уповноважений орган не може вимагати повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, після закінчення 10 років з дня надання державної допомоги. Перебіг цього строку зупиняється на час перевірки інформації про незаконну державну допомогу, розгляду Уповноваженим органом повідомлення про нову державну допомогу або справи про державну допомогу, а також на час оскарження рішень Уповноваженого органу до Спеціалізованого окружного адміністративного суду, прийнятих відповідно до цього Закону.”;

12. Пропозиція

Пункт 11 розділу І законопроекту викласти в такій редакції:

"12) у статті 15:

а) у частині першій слова “за результатами розгляду повідомлення про чинну державну допомогу або” виключити;

б) у частині другій:

в абзаці першому слово “надсилає” замінити словом “надає”;

у пунктах 1 і 2 слово “програми” замінити словами “умов програми”;

в) доповнити частиною шостою такого змісту:

"6. Якщо надавач державної допомоги не виконав у визначений строк рекомендацій Уповноваженого органу та в Уповноваженого органу відсутня інформація, що спростовує те, що чинна державна допомога не є або не може більше вважатися допустимою для конкуренції, Уповноважений орган приймає рішення про початок розгляду справи про державну допомогу в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону. У такому випадку строки, передбачені частиною шостою статті 11 цього Закону, не застосовуються; а Уповноважений орган розглядає справу про державну допомогу протягом розумного строку, але не більше 18 місяців з дня прийняття рішення про початок розгляду справи. За наявності обґрунтованих підстав, що перешкоджають розгляду справи в зазначений строк, Уповноважений орган може його продовжити, але не більше ніж на 18 місяців, про що письмово повідомляє надавача державної допомоги.";"

13. Пропозиція

Пункт 12 розділу І законопроекту викласти в такій редакції:

"13) статтю 16 викласти в такій редакції:

“Стаття 16. Реєстр державної допомоги та звітність

1. Порядок ведення та доступу до реєстру державної допомоги визначає Уповноважений орган з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом і Законом України “Про публічні електронні реєстри”.

Фінансовими джерелами створення програмно-технічних засобів реєстру державної допомоги та забезпечення його функціонування є кошти державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством. Право власності на програмно-технічні засоби реєстру державної допомоги, в тому числі майнові права інтелектуальної власності на них, належать державі. Реєстр державної допомоги є державною власністю.

Реєстр державної допомоги ведеться державною мовою. Електронна інформаційна взаємодія реєстру державної допомоги з іншими державними електронними інформаційними системами або реєстрами здійснюється з використанням системи електронної взаємодії електронних ресурсів.

Відомості реєстру державної допомоги є відкритими та загальнодоступними, крім випадків, передбачених законодавством.

2. Держателем реєстру державної допомоги є Уповноважений орган.

Адміністратором реєстру державної допомоги є юридична особа публічного права, визначена держателем реєстру державної допомоги у встановленому законодавством порядку. Публічними реєстраторами є посадові особи Уповноваженого органу.

Створювачами реєстрової інформації в реєстрі державної допомоги є надавачі державної допомоги/надавачі незначної допомоги.

Джерелом інформації реєстру державної допомоги є відомості, внесені надавачами державної допомоги/надавачами незначної допомоги до реєстру державної допомоги, зокрема отримані з використанням системи електронної взаємодії електронних ресурсів.

3. Надавачі державної допомоги/надавачі незначної допомоги через електронний кабінет зобов'язані вносити до реєстру державної допомоги інформацію про державну допомогу/незначну допомогу, яка є об'єктом реєстру державної допомоги, а саме про:

чинну державну допомогу та державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до частини першої статті 7 цього Закону, отриману в розпорядження отримувачем державної допомоги протягом попереднього бюджетного періоду, - щороку до 1 квітня (або інформацію про те, що протягом звітного року така державна допомога в розпорядження не надавалася);

незначну допомогу та державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до частини першої статті 7 цього Закону, - протягом 10 робочих днів з дня надання державної допомоги/дня надання незначної допомоги, а про внесення змін до відповідних актів та/або інших документів щодо отримувачів і розмірів державної допомоги/незначної допомоги - протягом 10 робочих днів з дня внесення змін;

державну допомогу, отриману в розпорядження отримувачами державної допомоги та передбачену законами України від 15 березня 2022 року № 2134-IX "Про внесення змін до розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України та інших законодавчих актів України", від 1 квітня 2022 року № 2175-IX "Про внесення зміни до пункту 5^2 розділу 9 "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо застосування його положень під час дії воєнного стану" і від 21 серпня 2025 року № 4585-IX "Про внесення змін до деяких законів України щодо прав інтелектуальної власності на об'єкти, створені у зв'язку з проходженням військової служби":

що надавалася під час дії воєнного стану;

надавачі якої звільнені від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу та подання пропозицій щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги, подання інформації про чинну державну допомогу.

Зазначена інформація подається протягом шести місяців з дня набрання чинності цією нормою щодо кожного попереднього бюджетного періоду окремо за рік, у якому подається інформація про таку державну допомогу, — станом на день набрання чинності цим Законом у повному обсязі, а в подальшому якщо строк дії державної допомоги не завершився,— відповідно до абзацу другого цієї частини.

У разі якщо фактичний розмір незначної допомоги, яку отримувач незначної допомоги отримав у розпорядження, є меншим за розмір, на який такий отримувач має право, надавач незначної допомоги має право внести через електронний кабінет до реєстру державної допомоги інформацію про фактичний розмір незначної допомоги протягом 30 робочих днів з дня отримання незначної допомоги в розпорядження.

Об’єкти реєстру державної допомоги ідентифікуються за допомогою реєстрових номерів.

4. У реєстрі державної допомоги за наявності такої інформації зазначаються:

1) правова підстава для надання державної допомоги/незначної допомоги;

2) мета надання державної допомоги/незначної допомоги;

3) діяльність, на яку спрямовується державна допомога/незначна допомога;

4) джерела фінансування державної допомоги/незначної допомоги;

5) реквізити рішення Уповноваженого органу (дата і номер);

6) відомості про надавача державної допомоги/надавача незначної допомоги;

7) відомості про отримувача державної допомоги/отримувача незначної допомоги;

8) строк надання державної допомоги/незначної допомоги;

9) обсяг державної допомоги/незначної допомоги.

Користувач реєстру державної допомоги за допомогою програмного забезпечення такого реєстру відповідно до зазначених ним параметрів пошуку може безоплатно отримати сформований засобами програмного забезпечення реєстру державної допомоги витяг, який може бути завантажено в електронній формі для подальшого його використання, зокрема для друкування.

Витяг із реєстру державної допомоги формується в електронній формі та створюється автоматично із зазначенням дати і часу його формування та з присвоєнням реєстрового номера, за допомогою якого здійснюється ідентифікація в реєстрі державної допомоги.

Адміністратор реєстру державної допомоги здійснює заходи із створення, впровадження та супроводження програмного забезпечення реєстру державної допомоги, технічного і технологічного забезпечення, збереження та захисту даних реєстру державної допомоги, технічні і технологічні заходи із надання доступу до реєстру державної допомоги відповідно до законів України “Про захист персональних даних” і “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”.

Уповноважений орган розміщує на своєму офіційному веб-сайті відомості з реєстру державної допомоги в систематизованому вигляді з урахуванням вимог Закону України “Про доступ до публічної інформації”. Публічна інформація з цього реєстру у формі відкритих

даних підлягає оприлюдненню відповідно до Закону України “Про доступ до публічної інформації”.

Інформування правоволодільця про внесення до реєстру державної допомоги інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про зміну таких відомостей здійснюється шляхом надання такій особі безоплатного публічного доступу до актуальної та достовірної інформації реєстру державної допомоги.

5. Отримувачі державної допомоги/незначної допомоги зобов’язані надавати відповідним надавачам такої допомоги повну та достовірну інформацію про державну допомогу/незначну допомогу.

6. Якщо надавач державної допомоги не подав до Уповноваженого органу інформацію про державну допомогу у встановлений цим Законом строк, Уповноважений орган надсилає йому письмову вимогу щодо подання такої інформації протягом 30 днів.

7. Уповноважений орган щороку до 1 вересня складає річний звіт про надання державної допомоги в Україні за попередній бюджетний період та подає його до Кабінету Міністрів України. Такий звіт оприлюднюється в офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України і розміщується на офіційному вебсайті Уповноваженого органу.

8. Реєстр державної допомоги є відкритим, доступ до нього є безоплатним для всіх користувачів.”;"

14. Пропозиція

Пункт 13 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

"14) Статтю 17 викласти в такій редакції:

"Стаття 17. Оскарження рішень Уповноваженого органу

1. Заінтересовані особи мають право оскаржити рішення Уповноваженого органу, прийняте відповідно до цього Закону, повністю або частково до Спеціалізованого окружного адміністративного суду в місячний строк з дня одержання відповідного рішення.

2. Відкриття Спеціалізованим окружним адміністративним судом провадження у справі за позовною заявою про визнання недійсним рішення Уповноваженого органу повністю або частково не зупиняє його виконання.";"

15. Пропозиція

Пункт 14 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

15) у розділі 9 “Прикінцеві та перехідні положення”:

а) пункти 2 і 5 викласти в такій редакції:

“2. Усі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов’язані подати до Уповноваженого органу повідомлення про програми підтримки суб’єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності цим Законом. Подання повідомлення, розгляд такого та справи про державну допомогу здійснюються в порядку, визначеному розділом 4 цього Закону.”;

“5. Установити, що тимчасово, під час дії воєнного стану, подання, розгляд повідомлень про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проектів

нормативно-правових актів, розпорядчих актів та/або інших документів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги здійснюються в порядку, визначеному розділом 4 цього Закону з урахуванням особливостей, встановлених цим пунктом.

З метою належної підготовки повідомлень про нову державну допомогу, внесення змін до умов чинної державної допомоги перед поданням таких повідомлень надавач державної допомоги може звернутися до Уповноваженого органу для проведення попередньої консультації щодо умов надання підтримки та правильного заповнення форм повідомлень.

Для отримання попередньої консультації надавач державної допомоги звертається в письмовій формі засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем до Уповноваженого органу з проектом повідомлення про нову державну допомогу, внесення змін до умов чинної державної допомоги.

Уповноважений орган надає попередню консультацію надавачу державної допомоги не пізніше 10 робочих днів після отримання звернення надавача державної допомоги про її проведення. У разі якщо за результатами консультації надавача державної допомоги Уповноваженим органом встановлено, що для прийняття рішення немає потреби в отриманні всіх документів і відомостей, зазначених у формі повідомлення, такі документи і відомості не подаються.

Рішення за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, передбачене частиною шостою статті 10 цього Закону, призначену на відшкодування збитків, завданих надзвичайними ситуаціями, Уповноважений орган приймає протягом одного місяця з дня початку його розгляду.";

б) пункт 5^2 в редакції Закону України від 15 березня 2022 року № 2134-IX вважати пунктом 5^3 і викласти його в такій редакції:

"5^3. Установити, що положення статей 9—16 цього Закону та інші положення законодавства України, що випливають із зазначених статей цього Закону, не застосовуються на територіях України, визначених Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої Російською Федерацією території України, та для яких не визначені дати завершення бойових дій або тимчасової окупації, а також протягом одного року з дня завершення бойових дій або тимчасової окупації.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, визначається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Дати завершення бойових дій або тимчасової окупації встановлюються та зазначаються відповідно до даних Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої Російською Федерацією території України.";

в) доповнити пунктами 5^4 та 5^5 такого змісту:

“5^4. Установити, що під час дії воєнного стану положення цього Закону не застосовуються до заходів із збільшення статутного капіталу системно важливих банків, які здійснюють фінансування оборонно-промислового комплексу та посадовим особам яких надано допуск до державної таємниці.”.

"5^5. До 31 грудня 2029 року чинна державна допомога в частині компенсації витрат на надання учасниками ринку електричної енергії послуг із виконання функцій постачальника універсальних послуг; послуг із забезпечення доступності електричної енергії для побутових споживачів; послуг із забезпечення збільшення частки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії; купівлі електричної енергії, виробленої на об’єктах електроенергетики з альтернативних джерел енергії (а з використанням гідроенергії - вироблену лише мікро-, міні- та малими гідроелектростанціями), за встановленим їм “зеленим” тарифом з урахуванням надбавки до нього; послуг із забезпечення підтримки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел за механізмом ринкової премії, за умови що зобов’язання з виконання спеціальних обов’язків для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії були покладені на таких учасників ринку електричної енергії до дати набрання чинності цим Законом, визнається допустимою для конкуренції без прийняття окремого рішення Уповноваженим органом.

Надавачі державної допомоги зобов’язані подавати інформацію про таку державну допомогу для забезпечення її обліку та відображення у звітності в порядку, встановленому Законом України «Про державну допомогу суб’єктам господарювання».

До державної допомоги, визначеної цим пунктом, з 1 січня 2030 року застосовуються передбачені цим Законом процедури оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції, перегляду чинної державної допомоги, а також заходи реагування, пов’язані зі зміною умов її надання, припиненням або поверненням з підстав недопустимості для конкуренції.".

16. Пропозиція

Розділ І законопроекту доповнити новими пунктами 3, 4, 5, 6 та 7 такого змісту:

"3. У частині десятій статті 9 Закону України “Про правовий режим воєнного стану” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250 із наступними змінами) слова “та Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” виключити.

4. У Законі України "Про Рахункову палату" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 36, ст. 360 із наступними змінами):

в абзаці першому частини третьої статті 18 слова "не молодший двадцяти п'яти років," виключити;

пункт 1 частини другої статті 19 виключити.

5. Пункт 1 частини першої статті 5 Закону України “Про державну підтримку інвестиційних проектів із значними інвестиціями в Україні” від 17 грудня 2020 року № 1116–IX (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 90, ст. 342) викласти в такій редакції:

“1) інвестиційний проект із значними інвестиціями реалізується на території України у сферах переробної промисловості (крім діяльності з виробництва та обігу тютюнових виробів, спирту етилового (за виключенням виробництва біоетанолу, який призначений для

використання як компонент палива), коньячного і плодового, алкогольних напоїв), виробництва біогазу і біометану (в тому числі скрапленого або стисненого), добування з метою подальшої переробки та/або збагачення корисних копалин (крім кам’яного та бурого вугілля, сирої нафти та природного газу), управління відходами, транспорту, складського господарства (включаючи діяльність з надання в оренду й експлуатацію будівель, приміщень і споруд для зберігання та складування товарів), поштової та кур’єрської діяльності, логістики, освіти, наукової та науково-технічної діяльності, охорони здоров’я, мистецтва, культури, спорту, туризму, в курортно-рекреаційній сфері та у сфері електронних комунікацій, оборонно-промислового комплексу, тваринництва, енергогенерації, зрошення, осушення земель (осушувальні, осушувальнозволожувальні та колекторнодренажні системи, до складу яких входять меліоративні мережі каналів та трубопроводів з гідротехнічними спорудами насосними станціями, захисними дамбами тощо)”.

6. Підпункт 2 пункту 2 розділу ІІ “Прикінцеві положення” Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про судоустрій і статус суддів” та деяких інших законодавчих актів України щодо правових засад утворення та функціонування Спеціалізованого окружного адміністративного суду та Спеціалізованого апеляційного адміністративного суду” (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., № 33, ст.120 із наступними змінами) виключити.

У зв’язку з цим розділовий знак «;» в кінці підпункту 1 пункту 2 розділу ІІ “Прикінцеві положення” замінити розділовим знаком «.».

7. Пункт 7 розділу І Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення функціонування індустріальних парків” від 2 вересня 2026 року № 4961-IX виключити.".

17. Пропозиція

Пункти 1 та 2 розділу ІІ законопроекту викласти в такій редакції:

"1. Цей Закон набирає чинності через два місяці з дня його опублікування, крім:

абзаців двадцять п’ятого — двадцять сьомого підпункту 1, підпунктів "б" і "в" підпункту 7 підпункту 13 пункту 2 розділу І цього Закону, які набирають чинності 1 січня 2028 року;

підпунктів "в" і "ґ" підпункту 11 та підпункту 14 пункту 2 розділу І цього Закону, які набирають чинності з дня початку роботи Спеціалізованого окружного адміністративного суду;

пункту 6 розділу І цього Закону, який набирає чинності з дня набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення функціонування індустріальних парків” від 2 вересня 2026 року № 4961-IX.

2. Установити, що:

1) до дня набрання чинності абзацами двадцять п’ятим — двадцять сьомим підпункту 1 пункту 2 розділу І цього Закону незначною державною допомогою для застосування положень Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього, вважається незначна допомога, надана одному суб’єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від форми та джерел надання не перевищує суми, визначеної за офіційним валютним курсом, встановленим

Національним банком України на дату надання незначної допомоги, розрахованої за будь-який трирічний період її надання, у таких розмірах:

еквівалентної 300 тисячам євро на провадження будь-якої діяльності, крім надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

еквівалентної 750 тисячам євро на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

2) строк надсилання Уповноваженим органом запиту на додаткову інформацію, передбачений частиною першою статті 10 Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", строк прийняття до розгляду повідомлення про нову державну допомогу, передбачений частиною другою статті 10 Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", щодо повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, поданих до Уповноваженому органу та не прийнятих до розгляду станом на 24 лютого 2022 року, продовжуються на 15 днів із дня набрання чинності цим Законом;

3) строки прийняття рішень, передбачених частиною п'ятою статті 10 Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", за результатами розгляду повідомлень про нову державну допомогу, про внесення змін до умов чинної державної допомоги та строки прийняття рішень, передбачених частиною шостою статті 11 Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", за результатами розгляду справ про державну допомогу, що розглядалися Уповноваженим органом станом на 24 лютого 2022 року та рішення за результатами розгляду яких не були прийняті, продовжуються на два місяці з дня набрання чинності цим Законом;

4) Уповноважений орган припиняє без прийняття рішення по суті розгляд повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, справ про державну допомогу, що розглядалися Уповноваженим органом станом на 24 лютого 2022 року і рішення за результатами розгляду яких не були прийняті, щодо програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги, строк дії якої завершився, що встановлюється на підставі наявної в Уповноваженого органу інформації;

5) державна допомога, передбачена законами України "Про внесення змін до розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України та інших законодавчих актів України" від 15 березня 2022 року № 2134-IX, "Про внесення зміни до пункту 5^2 розділу 9 "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" щодо застосування його положень під час дії воєнного стану" від 1 квітня 2022 року № 2175-IX і "Про внесення змін до деяких законів України щодо прав інтелектуальної власності на об'єкти, створені у зв'язку з проходженням військової служби" від 21 серпня 2025 року № 4585-IX, що надавалася під час дії воєнного стану, надавачі якої звільнені від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу та подання пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги, строк дії якої не завершився, є чинною державною допомогою;

6) для підтримки малого та середнього бізнесу запроваджуються окремі відповідні програми державної допомоги, що надається в умовах воєнного стану;

7) до дня початку роботи Спеціалізованого окружного адміністративного суду повернення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, а також оскарження рішень Уповноваженого органу здійснюються з урахуванням таких особливостей:

а) у разі невиконання рішення про припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або про повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, Уповноважений орган звертається до окружного адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, із позовом про визнання протиправним і нечинним нормативно-правового та/або розпорядчого акта чи їх окремих положень, про визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень, на підставі якого (яких) надавалася така державна допомога, про припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або про повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції;

б) Уповноважений орган не може вимагати повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, після закінчення 10 років з дня надання державної допомоги. Перебіг цього строку зупиняється на час перевірки інформації про незаконну державну допомогу, розгляду Уповноваженим органом повідомлення про нову державну допомогу або справи про державну допомогу, а також на час оскарження рішень Уповноваженого органу до адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, прийнятих відповідно до цього Закону;

в) заінтересовані особи мають право оскаржити рішення Уповноваженого органу, прийняті відповідно до цього Закону, повністю або частково до окружного адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, у місячний строк з дня його одержання. Відкриття адміністративним судом, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, провадження у справі за позовною заявою про визнання недійсним рішення Уповноваженого органу повністю або частково не зупиняє його виконання."

<u>18. Пропозиція</u>

Пункт 3 розділу II законопроекту виключити, а пункти 4 і 5 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"3. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2028 року:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, зокрема щодо визначення послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

4. Органам місцевого самоврядування, місцевим державним адміністраціям, військовим адміністраціям (у разі їх утворення) за потреби забезпечити приведення їх нормативно-правових актів, зокрема щодо визначення послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у відповідність із цим Законом."

Народний депутат України **Богдан КИЦАК**